

گفتوگو با متین بیگ:

آتش بس اولویت حکومت و آخرین پیشنهاد طالبان برای اجندا است

یادداشت: هیأت‌های مذاکره‌کننده دولت و طالبان پس از پایان دور اول مذاکرات صلح بین‌افغانی، برای سه هفته به رخصتی رفتند. هم‌زمان با پایان این دور از مذاکرات و برگشت هیأت مذاکره‌کننده دولت به کابل، حملات هدفمند در سطح کشور افزایش چشم‌گیری داشته است. مجیب مهرداد در گفت‌وگویی با متین بیگ، عضو هیأت مذاکره‌کننده دولت، به خوش‌بینی‌ها در دوحه و نگرانی‌ها در کابل پرداخته است. روزنامه ۸ صبح شما را به خواندن این گفت‌وگو دعوت می‌کند. ۸ صبح: بسیار تشکر آقای بیگ که وقت گذاشتید. شما که عضو هیأت مذاکره‌کننده دولت هستید و در سه ماه بخشی از این مذاکرات بودید، ارزیابی شما از دور اول مذاکرات چیست؟

متین بیگ: تشکر. اول این که ما در یک شرایط بسیار سخت وارد مذاکره شدیم. بین طالبان و ایالات متحده آمریکا توافق‌نامه‌ای امضا شده بود و بر اساس آن توافق‌نامه بخشی از زندانی‌ها رها شدند...

دومین نشست کمیته رهبری شورای مصالحه:

هیچ اولویتی بالاتر از صلح با عزت نیست

۳

آیا دست‌فروشی فقرزدایی می‌کند؟

۷

تقسیم جهان بین سه کشور آمریکا، روسیه و چین

مانو تسه‌تونگ، رهبر انقلاب و رییس جمهور چین بود. رهبر هم‌پایه با استالین. او جاپان را با کمک مستقیم آمریکا درهم کوبید و چین را وادار به فرار به تایوان کرد. ولی پس از یک پارچه‌سازی چین، با طرح و برنامه‌های ایدئولوژیک خویش، این کشور را تا مرز نابودی رهبری کرد.

نخستین روز هفته در کابل با انفجارهای پی‌هم آغاز شد

۸ صبح، کابل: صبح نخستین روز هفته در کابل پایتخت با انفجارهای پی‌هم آغاز شد. پولیس کشته‌شدن دو منسوب امنیتی را در چهار انفجار در ناحیه‌های مختلف شهر کابل تأیید کرده است. منابع صحی می‌گویند که در انفجارهای روز شنبه، ششم جدی، چهار تن کشته و چهار تن دیگر زخمی شده‌اند. این انفجارها در ناحیه‌های ششم، هشتم، سوم و نهم رخ داده است. انفجار نخست در منطقه چمن حضوری از مربوطات حوزه هشتم رخ داد که پولیس گفته است که تلفات در پی نداشته است. این انفجار ساعت ۷:۰۲ صبح روز شنبه، ششم جدی رخ داد. طبق اعلام پولیس، در پی انفجاری در جاده فیض محمد کاتب از مربوطات ناحیه ششم شهر کابل دو منسوب امنیتی زخمی شده‌اند. گفته شده است که این انفجار محافظان محمدرسول دانش، معاون دوم ریاست جمهوری را هدف قرار داده است. این انفجار ساعت ۷:۰۵ صبح روز شنبه رخ داده است. هم‌چنان انفجار سوم در ساحه چهارراهی شهید از مربوطات حوزه سوم شهر کابل رخ داد.

حملات مکرر بر فعالان رسانه‌ای و مدنی امید به موفقیت روند صلح را به چالش کشیده است

۸ صبح، کابل: کمیسیون مستقل حقوق بشر با ابراز نگرانی از حملات مکرر بر فعالان مدنی، رسانه‌ای و حقوق بشر می‌گوید که این حملات امید به موفقیت روند مذاکرات صلح و اعتماد به کارآمدی نهادهای مسوول را به چالش کشیده است. این نهاد در اعلامیه‌ای با اشاره به کشته‌شدن فرشته کوهستانی، فعال مدنی و حقوق زنان و برادرش در حمله افراد ناشناس در کاپیسا تأکید کرده است که این نوع خشونت‌ها باید متوقف شود. کمیسیون مستقل حقوق بشر از حکومت برای تحقق و تأمین عدالت برای قربانیان و از سازمان ملل و جامعه جهانی خواسته است که در این روزهای دشوار از مردم افغانستان حمایت و از خواست آن‌ها برای توقف خشونت‌ها و برقراری آتش‌بس حمایت عملی و همه‌جانبه کنند. ترورهای هدفمند و حملات بر فعالان مدنی و رسانه‌ای در روزهای اخیر افزایش یافته

افزایش بیماری سرطان پستان در هرات

افزایش بیماری سرطان پستان میان بانوان هرات، موجب نگرانی مقام‌های صحی در این ولایت شده است. در چند سال اخیر پس از ایجاد بخش جداگانه مراقبت و تشخیص بیماری در زایشگاه هرات، آمار مبتلایان رو به افزایش بوده و این امر سبب شده تا برای تشخیص و راهنمایی افراد مبتلا به این بیماری، برخی پزشکان دوره‌های ویژه درمان بیماری سرطان پستان را در...

۷

#آریانا_از_شماست

آریانا افغان هوایی شرکت
ARIANA AFGHAN AIRLINES

انتقال مریضان با خدمات ویژه
به کشور هندوستان

شنبه دو شنبه پنج شنبه

KABUL - DELHI DEP: 10:00 AM Local Time ARR: 01:00 PM Local Time
DELHI - KABUL DEP: 02:30 PM Local Time ARR: 03:30 PM Local Time

1333 | flyariana.com | 790 07 1333

وزارت دفاع ملی از کشته شدن چهار عضو شبکه القاعده در هلمند خبر داد

نقشه راه هیأت مذاکره کننده صلح را آماده کنید

دومین دور مذاکرات صلح بین دولت و طالبان تا نه روز دیگر، در شانزدهم جدی برگزار می‌شود. قطر این بار نیز میزبان این مذاکرات است. مهم‌ترین دور مذاکرات صلح، همین دور دوم است. قرار است هیأت‌های دو طرف در این دور روی موضوعات اصلی مرتبط به صلح با هم مذاکره کنند. از این‌رو، اهمیت این دور نسبت به دور نخست مذاکرات بیش‌تر است.

ده روز مانده تا برگزاری دومین دور مذاکرات صلح، کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی به ریاست عبدالله عبدالله، دومین نشست خود را برگزار کرد. در این نشست شماری از سران احزاب سیاسی به شمول گلبدین حکمتیار، صلاح‌الدین ربانی و محمد کریم خلیلی غایب بودند. هرچند عبدالرشید دوستم، عطامحمد نور و اسماعیل خان از سران احزاب و فرماندهان سابق جهادی نیز در دومین نشست کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی حضور نداشتند، اما بیانیه‌های آن‌ها از سوی نمایندگان‌شان در این نشست قرائت شد. در کنار غیابت این چهره‌ها، حضور نمایندگان جامعه مدنی، رسانه‌ها، زنان و جوانان در این نشست نیز بسیار کم‌رنگ بود و حتی برای آن‌ها فرصت صحبت در پشت تریبون نیز فراهم نشد. با این وصف، کسانی که در این نشست مجال صحبت یافته بودند، طرح تازه‌ای نداشتند و حرف تازه‌ای هم نگفتند.

متأسفانه تاکنون فهرست نهایی اعضای رسمی کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی عمومی نشده است. به همین دلیل، نقد و بررسی این کمیته از حیث ترکیب و ساختار، کمی دشوار است. با این وجود، غیابت بخشی از سران احزاب و چهره‌های سیاسی در نشست‌های اول و دوم کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی از جدی‌ترین نقاط ضعف این کمیته است. هم‌چنان به دلیل آن‌که در هر دو نشست صدای نهادهای جامعه مدنی، رسانه‌ها، زنان و جوانان زیاد برجسته و رسا نبوده است، این مورد هم می‌تواند جزء جدی‌ترین نقاط ضعف نشست کمیته مذکور تلقی شود. با این حال، انتظار می‌رود که این نقاط ضعف در نشست‌های آتی کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی رفع شود و این کمیته بتواند از تمام افشار اجتماعی - سیاسی جامعه به خوبی نماینده‌گی کند.

صرف نظر از عیب‌ها و نواقصی که در شکل ظاهری نشست‌های کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی مشاهده می‌شود، نواقص جدی‌تر دیگری نیز تا این دم در آن موجود بوده است. یکی از این نواقص، نداشتن موضوع/دستور جلسه برای این نشست‌ها است. هرچند نشست پانزدهم قوس یک نشست مقدماتی بود؛ اما در نشست ششم جدی نباید این مشکل تکرار می‌شد. تدوین موضوع یا دستور جلسه پیش از هر نشستی، کار دبیرخانه شورای عالی مصالحه ملی است. این دبیرخانه باید موضوعات مورد بحث در هر نشست را از قبل تدوین و ترتیب کند و دست‌کم یک روز پیش از برگزاری نشست، آن‌را در اختیار اعضا قرار دهد. متأسفانه در نشست ششم جدی مشاهده شد که برای این نشست دستور جلسه موجود نیست. شرکت‌کننده‌گان نیز همان حرف‌های قبلی خود در نشست پانزدهم قوس را تکرار کردند. طبیعی است که از نشست‌های فاقد موضوع، نتیجه مطلوب به دست نمی‌آید.

کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی، مطابق توافق نامه سیاسی ۲۸ ثور، رهبری و مدیریت روند صلح را برعهده دارد. این کمیته باید طرح صلح دولت با طالبان و خطوط راهنمای هیأت دولت برای مذاکره با این گروه را تدوین و از اجرای آن نظارت کند. با توجه به این‌که مذاکرات صلح قرار است تا نه روز دیگر وارد مهم‌ترین مرحله خود شود، متأسفانه نه طرح مکتوبی برای صلح موجود است و نه هم خطوط راهنمای مذاکره برای هیأت مذاکره‌کننده دولت مشخص شده است.

مذاکره با طالبان برای پایان دادن به جنگ جاری مستلزم آگاهی از قواعد مذاکره اصولی است. این مذاکره با توسل به روش‌های پیشامدرن چند تا ارباب و ملک برای حل و فصل منازعات اجتماعی - سیاسی به فرجام مطلوب نمی‌رسد. متأسفانه نشست‌های کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی در نشست جدی و پانزدهم قوس شبیه نشست‌های چند تا ارباب و ملک برای رسیده‌گی به یک دعوی کوچک بین دو خانواده متخاصم بود. در این نشست‌ها صرفاً از خیر صلح و از شر جنگ سخن رفت؛ اما هیچ‌کسی نگفت که چگونه باید به خیر صلح رسید و از شر جنگ رها شد. صلح با پند و اندرز به دست نمی‌آید. جنگ هم با نگویش و سرزنش طرف‌های درگیر پایان نمی‌یابد. برای پایان دادن به جنگ و رسیدن به صلح باید برنامه‌ریزی کرد. نقشه روشن و طرح واضح باید داشت. هیأت مذاکره‌کننده دولت زمانی می‌تواند موفق باشد که با طرح واضح و خطوط راهنمای روشن که مسوول تهیه و تدوین آن همین کمیته است، وارد مذاکره با طالبان شود. در غیر این صورت، هیأت مذکور در مذاکره با طالبان به نتایج مطلوب دست نخواهد یافت.

نقیب‌الله فایق:

۷۰ درصد طالبان رهاننده از زندان در فاریاب به میدان جنگ برگشته‌اند

۸ صبح، کابل: نقیب‌الله فایق، والی فاریاب می‌گوید که ۷۰ درصد طالبانی که از زندان حکومت رها شده‌اند، دوباره به میدان‌های جنگ برگشته‌اند.

والی فاریاب روز شنبه، ششم جدی، به روزنامه ۸ صبح گفت که اولین زندانی طالبان که براساس توافق‌نامه دوحه از زندان رها شده بود، حدود یک ماه پیش در حمله هوایی نیروهای دولتی در ولسوالی قیصار کشته شد.

او از این زندانی به نام «قاری جمال‌الدین» یاد کرد و گفت که او تعهد کرده بود تا برای آوردن صلح نقش بازی می‌کند و دوباره به جنگ بر نمی‌گردد.

نقیب‌الله فایق گفت که قاری جمال‌الدین در جریان جنگ از سوی نیروهای خارجی از ولسوالی غورماچ بازداشت شده بود و ۱۴ سال در زندان بود. طبق معلومات فایق، جمال‌الدین به ۲۰ سال زندان محکوم به مجازات شده بود.

والی فاریاب تأکید کرد که ۵۹ زندانی طالبان در فاریاب از زندان‌های مختلف از بند رهانده بودند، اما بررسی‌ها نشان می‌دهد که حدود ۷۰ درصد رهاننده‌گان دوباره سر از میدان‌های جنگ درآورده‌اند.

گروه طالبان تاکنون در این مورد چیزی نگفته است.

حکومت براساس توافق‌نامه‌ای که امریکا با طالبان در دهم حوت سال گذشته امضا کرد، بیش از پنج هزار زندانی طالبان رها کرد. روندی که با جنجال‌هایی نیز همراه بود و برای تأییدی رهایی ۴۰۰ زندانی خطرناک طالبان لویه‌جرگه مشورتی صلح نیز برگزار شد.

در مقابل طالبان نیز بیش از یک هزار زندانی وابسته به دولت را رها کردند.

در هنگام رهایی زندانیان طالبان، شورای امنیت ملی اعلام کرده بود که زندانیان رهاننده طالبان دوباره به میدان جنگ بر نمی‌گردند و از آن‌ها تعهد کتبی گرفته شده است.

پیش از این وزارت امور داخله اعلام کرده بود که بیش از ۵۰۰ زندانی رهاننده طالبان به میدان جنگ برگشته‌اند.

طالبان اما این گزارش‌ها را رد کرده و گفته‌اند که دولت بر خانه‌های برخی از زندانیان رهاننده عملیات کرده و در صدد بازداشت مجدد آن‌ها است.

مسافران گیرمانده در «بند

باین غور» به مقصد رسیدند

۸ صبح، هرات: شماری از مسافرانی که به دلیل طوفان‌های شدید در مسیر بزرگراه هرات - غور در برف گیرمانده بودند با باز شدن راه به مقصد رسیدند.

مسوولان محلی ولایت غور می‌گویند شرکت قراردادی که مسوولیت باز کردن مسیرهای طوفانی در این ولایت را بر عهده دارد در زمان مناسب اقدام کردند و مسافرانی که در مسیر بند باین غور در برف گیرمانده بودند با باز شدن راه به مقصد خود رسیدند.

شماری از باشنده‌گان غور شامل زنان و کودکان پس از طوفان‌های برفی شب گذشته در بند باین غور گیرمانده بودند و موجب نگرانی مردم در این ولایت شده بود.

عبدالمجید صمیم، رییس اداره فواید عامه غور، در گفت‌وگو با روزنامه ۸ صبح می‌گوید هم اکنون ریزش شدید برف در این ولایت آغاز شده و به دلیل حجم زیاد برف، سفر در مسیر بزرگ‌های این ولایت به شدت خطرناک است.

گزارش داده‌اند که رابطه طالبان و القاعده قطع نشده است. طالبان به برخی از این گزارش‌ها واکنش نشان داده و آن را رد کرده‌اند.

ریاست عمومی امنیت ملی در بیستم عقرب اعلام کرد که یک عضو رهبری شبکه القاعده برای شبه قاره هند در پی اجرای یک عملیات «ویژه و هدفمند» نیروهای این ریاست در ولسوالی بکواه فراه کشته شده است. در این عملیات دو شهروند زن پاکستانی نیز بازداشت شدند.

امنیت ملی از این عضو رهبری شبکه القاعده به نام محمدحنیف یاد کرده است که به نام مستعار «عبدالله» زنده‌گی می‌کرد.

این در حالی است که امنیت ملی در اوایل ماه عقرب امسال اعلام کرده بود که ابومحسن المصری، فرمانده ارشد شبکه القاعده در شبه هند و فرد شماره دوم این شبکه، در عملیات نیروهای امنیت ملی در ولسوالی اندر غزنی کشته شده است.

رییس جمهور غنی به دنبال آن بیانیه داد که طالبان رابطه‌ی‌شان را القاعده قطع نکرده‌اند.

گفتنی است که عمر عاصم، رهبر شاخه القاعده برای هند سال گذشته در عملیات نیروهای امنیتی در هلمند کشته شد.

۸ صبح، کابل: وزارت دفاع ملی از کشته شدن شماری از جنگ‌جویان گروه طالبان همراه با چهار عضو شبکه القاعده در یک حمله هوایی نیروهای ارتش در ولایت هلمند خبر داده است.

فواد امان، معاون سخنگوی وزارت دفاع ملی می‌گوید که در حمله هدفمند نیروهای هوایی در ساحه مومن خان ولسوالی ناوه ولایت هلمند، ۱۵ طالب به‌شمول چهار عضو شبکه القاعده شاخه هند کشته شده‌اند. این حمله هوایی روز جمعه، پنجم جدی در این منطقه اجرا شده است.

به گفته امان، این حمله هوایی بر کسانی اجرا شده است که در حال ماین‌گذاری بودند.

طبق اعلام وزارت دفاع ملی، در این حمله سه عضو گروه طالبان زخمی شده‌اند.

از جانب دیگر، وزارت دفاع ملی می‌گوید که در چهار حمله هوایی دیگر بر مواضع طالبان در ولایت هلمند، ۱۱ عضو گروه طالبان کشته و سه تن دیگر زخمی شده‌اند.

گروه طالبان درباره این حمله هوایی چیزی نگفته است.

براساس توافق‌نامه دوحه طالبان باید رابطه خود را با القاعده و سایر گروه‌های تروریستی قطع کنند. نهادهای مستقل و وزارت دفاع امریکا پیش از این

فرهنگیان

رییس جمهور برای ثبت میراث فرهنگی «نهاد ملی» ایجاد کند

۸ صبح، هرات: فعالان فرهنگی و استادان دانشگاه هرات، خواهان ایجاد یک «نهاد ملی» برای ثبت جهانی میراث فرهنگی کشور شده‌اند. آن‌ها روز شنبه، ششم جدی، با حضور در یک نشست خبری، نسبت به ثبت جهانی هنر مینیاتور به نام کشورهای ایران، ترکیه، آذربایجان و اوزبیکستان اعتراض کردند.

توفیق رحمانی، رییس دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه هرات در این نشست، از عمل کرد وزارت اطلاعات و فرهنگ برای رسیده‌گی به مسایل فرهنگی و هنری در کشور سخت انتقاد کرد. او از رییس جمهور خواست، اگر وزارت اطلاعات و فرهنگ نمی‌تواند برای ثبت جهانی میراث فرهنگی کشور اقدام کند، این مسوولیت از آن گرفته و به سایر نهادهای فرهنگی سپرده شود.

داوود عرفان، فعال فرهنگی در هرات، در این نشست تأکید کرد که رییس جمهور باید خارج از ساختار و تشکیلات وزارت اطلاعات و فرهنگ، یک «نهاد ملی» را برای ثبت میراث فرهنگی کشور در سطح جهانی ایجاد کند.

آقای عرفان هشدار می‌دهد، اگر از هم‌اکنون برای ثبت جهانی «هنر خطاطی» به نام افغانستان در سازمان جهانی «یونسکو» اقدام نشود، کشورهای دیگر به ویژه ایران، این هنر را به نام خودشان ثبت جهانی می‌کنند.

به گفته او، ثبت میراث فرهنگی کشور در برای بازسازی آبدات تاریخی و رسیده‌گی بیش‌تر به میراث فرهنگی، افزایش اعتبار افغانستان در سطح جهانی و حضور گردش‌گران خارجی در کشور شود.

اشتراک‌کننده‌گان این نشست خبری ادعا دارند که نماینده افغانستان در سازمان علمی، فرهنگی و هنری سازمان ملل متحد «یونسکو»، به دلیل پرداخت نشدن سالانه ۲۰ هزار دالر از سوی حکومت افغانستان، در این سازمان عضویت ندارد و سفیر افغانستان در فرانسه وظیفه او را پیش می‌برد.

به دنبال ثبت جهانی هنر مینیاتور به نام کشورهای ایران، ترکیه، آذربایجان و اوزبیکستان، فعالان فرهنگی در کشور نسبت به این مسأله اعتراض کرده و وزارت اطلاعات و فرهنگ را مقصر اصلی ثبت نشدن نام افغانستان به عنوان میراث‌دار هنر مینیاتور می‌دانند.

دومین نشست کمیته رهبری شورای مصالحه؛

هیچ اولویتی بالاتر از صلح باعزت نیست

عبدالحمید حسینی

دومین نشست کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی در قصر سپیدار برگزار شد و اعضای هیأت مذاکره‌کننده دولت و اعضای کمیته رهبری شورای مصالحه ملی حضور داشتند. در این نشست اما

برخی از اعضای این کمیته غایب بودند. محمدکریم خلیلی، صلاح‌الدین ربانی، رحمت‌الله نبیل و گلبدین حکمت‌یار در این نشست حضور نداشتند. با این حال اعضای کمیته رهبری در این نشست خواهان برگزاری به موقع گفت‌وگوهای صلح شدند و تأکید کردند که محل برگزاری مذاکرات نباید سبب تأخیر این گفت‌وگوها شود. اعضای کمیته رهبری از گروه طالبان خواستند که در دور دوم مذاکرات، به خشونت‌ها نقطه پایان بگذارند و آتش‌بس دائمی با هم کاهش خشونت‌های قابل ملاحظه را برقرار کنند. در عین حال اعضای این کمیته تأکید کردند که برای صلح اراده قاطع و جدی وجود دارد و نهادهای ملی و بین‌المللی و کشورهای منطقه از این روند اعلام حمایت کرده‌اند. اعضای این کمیته تصریح کردند که برای مردم و دولت افغانستان هیچ اولویتی بالاتر از صلح «قابل قبول» و «باعزت» نیست. در عین حال اعضای کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی ضمن تقدیر از عمل کرد هیأت مذاکره‌کننده دولت، گفتند که این هیأت با صلابت از مردم و دولت افغانستان نماینده‌گی کرده است. آنان از اعضای این هیأت خواستند که در گفت‌وگوهای صلح وحدت‌شان را حفظ کنند و به این شورا پاسخگو باشند.

جلسه دوم کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی روز شنبه، ششم جدی، در قصر سپیدار برگزار شد. در این نشست، عبدالله عبدالله، رییس شورای عالی مصالحه ملی، از کارکرد هیأت مذاکره‌کننده دولت قدردانی کرد و گفت که این هیأت باید با یک رهنمود بسیار واضح و از یک مرجع باصلاحیت به دور دوم مذاکرات شرکت کند. او گفت که این هیأت باید نماینده‌گی خوب از افغانستان کند و برای بحث و مذاکره با گروه طالبان آماده‌گی کامل داشته باشد. آقای عبدالله تأکید کرد، این مهم است که دور دوم مذاکرات در تاریخ معین آغاز شود و مسأله محل مذاکره باید سبب تأخیر این گفت‌وگوها نشود. وی افزود که برای آوردن صلح در افغانستان، اراده قاطع و جدی وجود دارد و جامعه جهانی، کشورهای منطقه و مردم افغانستان از روند صلح حمایت کرده‌اند. او گفت که مردم افغانستان خواهان یک صلح آبرومندانه، عادلانه و پایدار اند که در آن ارزش‌ها و دست‌آوردهای سال‌های اخیر حفظ شود تا مردم بتوانند با خود و با جهان در صلح و امنیت زنده‌گی کنند.

عبدالله: مسوولیت ما پایان دادن به رنج مردم افغانستان است

آقای عبدالله از ادامه خشونت در کشور ابراز نگرانی کرد و گفت که در جریان روزهای اخیر میزان ناامنی در کشور به ویژه پایتخت افزایش داشته است. عبدالله در حالی به ناامنی‌ها اشاره کرد که هم‌زمان با برگزاری دومین نشست این شورا، چهار ماین در شهر کابل انفجار کرد. براساس گزارش‌ها، چهار تن دیگر زخمی شده‌اند. با این حال آقای عبدالله مسوولیت این شورا را بزرگ خواند و گفت: «مسوولیت ما پایان دادن به درد و رنج مردم افغانستان است. امروز هم شاهد حوادثی در کابل بودیم. این قصه همه‌روزه مردم افغانستان است. هیچ اولویتی بالاتر از صلح باعزت و قابل قبول برای مردم وجود ندارد.»

از جانب دیگر، رییس شورای عالی مصالحه ملی تصریح کرد که هیأت مذاکره‌کننده دولت تاکنون خوب عمل کرده است؛ هرچند در این مورد پرسش‌هایی نزد مردم خلق شده که چرا این روند برای ۹۴ روز به درازا کشیده است. او اما در جواب این پرسش بیان کرد که روند صلح پیچیده‌گی خود را دارد، از این رو این روند مدت طولانی را در بر گرفت تا به یک نتیجه قابل لمس برسد. عبدالله به هیأت مذاکره‌کننده گفت که زین پس با وضاحتی که از سوی کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی دریافت می‌کند و صحبت‌هایی که با بزرگان دارد، مذاکرات آسان‌تر خواهد شد. وی در خطاب به اعضای این هیأت گفت: «شما به حیث اعضای هیأت مذاکره‌کننده به این آدرس گزارش‌ده و حساب‌ده هستید و حمایت این کمیته را نیز به همراه دارید. این که بهتر از گذشته وحدت و هم‌فکری نشان دهید و با صلابت بیش‌تر از مردم نماینده‌گی کنید،

به خود شما برمی‌گردد.» او هم‌چنان گفت که تیم مذاکره‌کننده از تنوع و قوت مردم افغانستان نماینده‌گی می‌کند و همه قابل اعتماد شورای عالی مصالحه ملی هستند. به گفته او، اعضای هیأت مذاکره‌کننده نباید فکر کنند که در پروسه شریک نیستند. وی افزود که همه در روند صلح شریک‌اند و به نماینده‌گی از مردم افغانستان و کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی به مذاکرات حاضر می‌شوند.

در همین حال محمدمعصوم استانکزی، رییس تیم مذاکره‌کننده دولت، بیان کرد که روند صلح قطعاً با دشواری‌ها و چالش‌هایی روبه‌رو خواهد شد. او اما بیان کرد که اعضای هیأت مذاکره‌کننده آن را حل و از جمهوریت و مردم افغانستان در میز مذاکره دفاع خواهند کرد. وی تصریح کرد که مذاکرات صلح پرخطر و پیچیده است و مشکلات زیادی دارد. به گفته استانکزی، این مشکلات بدون مشوره و تصمیم رهبران حکومت حل نخواهد شد. او گفت: «هیأت به مشوره و هدایت‌های رهبری دولت و رهبری کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ضرورت دارد. اگر در یک صف قرار داشته باشیم، قوت ما در میز مذاکرات انعکاس می‌یابد.»

استانکزی هم‌چنان بیان کرد که در تیم هیأت مذاکره‌کننده یک ظرفیت عظیم به وجود آمده که از عقل جمعی حکایت می‌کند. او کار هیأت مذاکره‌کننده حکومت را «فوق‌العاده» توصیف کرد و گفت که اعضای هیأت اساس و انگیزه جنگ را زیر پرسش بردند و ضرورت آتش‌بس را براساس مسایل شرعی مطرح کردند. در ضمن رییس تیم مذاکره‌کننده دولت نقش زنان در این تیم را قابل ملاحظه و برجسته دانست. با این حال استانکزی افزود که اساس کار این هیأت را فیصله‌لویه‌جرگه مشورتی صلح تشکیل داده و فیصله این جرگه، قانون اساسی و حقوق مردم افغانستان، ملاک رهنمایی این هیأت بوده است.

حامد کرزی، رییس جمهور پیشین کشور، در این نشست بیان کرد که مردم افغانستان سخت برای رسیدن به صلح عجله دارند. او گفت، اکنون مسوولیت شورای عالی مصالحه ملی است که درد مردم را التیام بخشد. رییس جمهور پیشین ابراز امیدواری کرد که این گفت‌وگوها به نفع کشور و موفقیت‌آمیز باشد. او گفت: «من کاملاً از آن پشتیبانی می‌کنم. ما مردم افغانستان به شدت به صلح احتیاج داریم و شما می‌توانید ما را به این امید برسانید.»

«تلاش‌های فردی موفق هیأت مذاکره‌کننده را تضعیف می‌کند»

عبد رب الرسول سیاف، از چهره‌های سیاسی کشور، نیز عمل کرد تیم مذاکره‌کننده دولت را ستایش کرد. او گفت که این هیأت به خوبی از افغانستان نماینده‌گی و با وحدت به جلو حرکت کرده است. آقای سیاف از اعضای تیم مذاکره‌کننده خواست که در گفت‌وگوهای صلح وحدت‌شان را حفظ کنند و در هنگام بیان نظریات، اتفاق نظر داشته باشند و به یک‌دیگر احترام بگذارند. وی گفت: «من یقین دارم که طرف ما اراده صلح دارد. اگر کسی مخالف صلح هم باشد، صدای خود را بلند کرده نمی‌تواند. از هیأت باید بشنویم که آیا جانب مقابل اراده صلح دارد و یا خیر. تا دو طرف اراده صلح نداشته باشند، صلح نمی‌آید.»

از جانب دیگر او با اشاره به بحث‌های مذهبی در جریان مذاکرات دور اول گفت، گروه طالبان در تلاش بود که با مطرح کردن بحث‌های مذهبی، میان تیم مذاکره‌کننده دولت دودسته‌گی خلق کند، اما این تیم از آن موفقانه عبور و حدتش را حفظ کرد. او از اعضای کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی خواست که از هیأت مذاکره‌کننده حمایت کنند. از سوی دیگر سیاف تصریح کرد که تلاش‌های فردی و جانبی متوقف شود و هر کسی که درباره صلح نظر دارد، باید از کانال رسمی بیان کند. به باور آقای سیاف، تلاش‌های فردی

آقای عبدالله از ادامه خشونت در کشور ابراز نگرانی کرد و گفت که در جریان روزهای اخیر میزان ناامنی در کشور به ویژه پایتخت افزایش داشته است. عبدالله در حالی به ناامنی‌ها اشاره کرد که هم‌زمان با برگزاری دومین نشست این شورا، چهار ماین در شهر کابل انفجار کرد. براساس گزارش‌ها، چهار تن دیگر زخمی شده‌اند. با این حال آقای عبدالله مسوولیت این شورا را بزرگ خواند و گفت: «مسوولیت ما پایان دادن به درد و رنج مردم افغانستان است. امروز هم شاهد حوادثی در کابل بودیم. این قصه همه‌روزه مردم افغانستان است. هیچ اولویتی بالاتر از صلح باعزت و قابل قبول برای مردم وجود ندارد.»

مذاکره‌کننده نیز باید به خوبی از این موضع دفاع کند. وی افزود، زمانی که دور دوم گفت‌وگوهای صلح آغاز شود، باید روی آتش‌بس بحث و آتش‌بس برقرار شود. آقای محقق گفت، در صورتی که گروه طالبان صلح می‌خواهد، باید آتش‌بس کند تا مردم افغانستان به ثبات و آرامش روانی برسند. او گفت: «این موضوع است که در ارتباط حکومت داریم. بر سر اجندا همه‌گی مذاکره کنند. صدهایی که در تضاد هیأت ما باشد، باید در داخل حل شود. باید تمام جهت‌ها را در مسایل حضورشان، رعایت کنیم. نباید سکنه‌گی‌هایی پیش بیاید. در مجموع اتحاد در خود هیأت، چانه‌زنی با منطق و استدلال، اتحاد و اتفاق میان سیاست‌یون است.»

صفیه صدیقی، عضو کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی، نیز در این نشست برقراری آتش‌بس را در مرحله دوم مذاکرات مهم خواند. او گفت که در مرحله دوم، اولویت تیم مذاکره‌کننده دولت، باید آتش‌بس باشد. به گفته او، مردم افغانستان به آتش‌بس احتیاج دارند و طالبان نیز برای نشان دادن نیت‌شان برای صلح، خون‌ریزی و خشونت‌ها را متوقف کنند.

محمدیونس قانونی، عضو کمیته رهبری شورای عالی مصالحه ملی، در دومین نشست این کمیته گفت که طرف‌های دولت افغانستان و طالبان به جای تقابل، باید تمامی تلاش‌های‌شان را روی پیدا کردن راه‌حل برای بیرون‌رفت از چالش‌های کنونی متمرکز کنند. او هم‌چنان گفت که جنگ همه‌روزه در افغانستان قربانی می‌گیرد و باید مسوولان حکومتی برای نجات این سرزمین چاره‌ای بسنجند. از سوی دیگر آقای قانونی تشکیل این شورا را تکمیل ندانست. او گفت که هنوز هم جای تعدادی از در کمیته رهبری خالی است. او به غیبت محمدکریم خلیلی، رهبر حزب وحدت اسلامی افغانستان، اشاره کرد و گفت که آقای خلیلی در اعتراض به سانسور شدن صحبت‌هایش در نشست قبلی، در این نشست حضور نیافته است. قابل یادآوری است که در نشست افتتاحیه شورای عالی مصالحه ملی، تلویزیون ملی در جریان صحبت‌های محمدکریم خلیلی، محمد محقق و بخشی از صحبت‌های عظامحمد نور، پوشش زنده‌اش را قطع کرد. این کار تلویزیون ملی با واکنش‌های تند مواجه شد. در واکنش به این امر، قانونی بیان کرد که سانسور و قطع کردن صحبت شخصیت‌ها، کار درستی نیست و از رسانه‌ها به ویژه تلویزیون ملی خواست که چنین کارهایی نکنند و صدای شخصیت‌ها را بلند کنند تا در دل مردم افغانستان حک شود.

دور اول گفت‌وگوهای صلح بین‌الافغانی میان هیأت‌های دولت و طالبان، در بیست‌ودوم قوس پایان یافت. دور اول این مذاکرات که در بیست‌ودوم سنبله سال جاری آغاز شده بود، سه ماه را در بر گرفت. قرار است دور دوم این مذاکرات در شانزدهم ماه جدی آغاز شود. تاکنون دو طرف توانسته‌اند روی کارشویه ۲۰ ماده‌ای برای آغاز گفت‌وگو بر سر اجندای مذاکرات، توافق کنند.

موقف هیأت مذاکره‌کننده را ضعیف می‌کند. در همین حال امرالله صالح، معاون اول ریاست جمهوری، گفت که هیچ یک از مقام‌های حکومتی در این هیأت با کدام فرد ارتباط شخصی ندارد. او گفت که این هیأت نماینده دولت و مردم افغانستان است. وی افزود که این هیأت در گفت‌وگوهای صلح اتحاد و حوصله‌مندی خود را حفظ کرد و حوصله‌مندی این هیأت سبب شد تا بن‌بست بشکند. او گفت: «ما حس تعلق به یک فرد در هیأت نداریم. هیأت از مجموع افغانستان نماینده‌گی می‌کند. همیشه تلاش کردیم که گزارش جمعی هیأت را بشنویم. روی گزارش‌های سلیقه‌ای سرمایه‌گذاری نکردیم.»

از جانب دیگر معاون اول ریاست جمهوری از افزایش خشونت در کشور انتقاد کرد و گفت که از لایه نظامی و طیف سیاسی گروه طالبان هیچ نوع پیمایی برای صلح به دست نیآورده است. آقای صالح افزود که هر قدر کشت و کشتار زیاد شود، زخم بر پیکر افغانستان زیاد می‌شود و پروسه صلح را پیچیده می‌کند. او به جنگ جاری اشاره کرد و گفت که این جنگ خونین و پیچیده است و ابعاد خارجی زیادی دارد. آقای صالح گفت، هر سلاح و تاکتیکی که در افغانستان استفاده می‌شود، خارجی است. او افزود که افغانستان در طول این سال‌ها هیچ‌گاهی اسلحه خریداری نکرده، بلکه سلاح به افغان‌ها داده شده است. با این حال صالح خطاب به طالبان گفت: باید به یاد داشته باشید که با کشتن بزرگان قبایل، نخبگان، روزنامه‌نگاران، فعالان جامعه مدنی و زنان نمی‌توانید در جنگ پیروز شوید. به باور او، ادامه جنگ فقط وضعیت را پیچیده می‌کند، که برای هیچ یک از طرف‌های گفت‌وگوکننده صلح خوب نیست.

صالح خاطرنشان کرد که در افغانستان همه صلح باعزت می‌خواهند. به گفته او، در صلح باعزت هیچ کسی نباید احساس توهین و تجرید کند. آقای صالح به طالبان یک پیام داد و گفت که در افغانستان هر کسی به جای مشارکت بر تسلط تأکید کرده، ناکام مانده است. او بیان کرد که نرزش، مشارکت و احترام، نتیجه داده است. او گفت: «از سال ۱۳۵۷ هر جناحی که فکر تسلط مطلق داشته، تجرید شده است. طالبان تأکید به پیروزی نظامی دارند، اما افغانستان امروز با افغانستان ۱۹۹۶ تفاوت عمیق و بنیادی دارد.»

در همین حال عبدالرشید دوستم، رهبر حزب جنبش ملی افغانستان، در پیمایی گفته است که مردم افغانستان صلح می‌خواهند، اما این صلح نباید موجب آغاز یک جنگ داخلی دیگر شود. او گفته است که برای رسیدن به صلح پایدار، باید مشارکت سیاسی در حکومت تأمین شود. آقای دوستم تصریح کرده است که تطبیق عاجل و کامل توافق‌نامه صلح، اعتماد را میان نظام تقویت می‌بخشد. به باور او، ایجاد اجماع و اعتماد سیاسی، یگانه راه نجات کشور است. عظامحمد نور، رییس اجرائی حزب جمعیت اسلامی افغانستان، نیز با ارسال پیمایی گفت که انتظار دارد دور دوم جلسات طبق برنامه‌ریزی تدویر یابد. او گفت که با تمام توان از رهبری شورای عالی مصالحه ملی و هیأت مذاکره‌کننده دولت، حمایت و پشتیبانی می‌کند.

«آتش‌بس باید در مرحله دوم مذاکرات، برقرار شود»

محمد محقق، رهبر حزب وحدت اسلامی مردم افغانستان، در این نشست گفت که گروه طالبان در تلاش بود تا تیم هیأت مذاکره‌کننده دولت را به نام دین و مذهب تقسیم کند، این هیأت اما با عبور از این چالش، وحدتش را حفظ کرد و پیروز شد. او افزود که اعضای هیأت مذاکره‌کننده دولت با حوصله‌مندی ۹۴ روز را در قطر و به دور از خانواده‌های‌شان گذراندند تا بن‌بست دور اول مذاکرات شکسته شود. آقای محقق خاطرنشان کرد که کشورهای منطقه و کل جهان از جمهوریت حمایت می‌کنند و هیأت

تقسیم جهان بین سه کشور امریکا، روسیه و چین

چین؛ اژدهای خفته با رویای سلطه اقتصادی بر جهان

مانو تسه‌تونگ، رهبر انقلاب و رییس جمهور چین بود. رهبر هم‌پایه با استالین. او جاپان را با کمک مستقیم امریکا در هم کوبید و چیانگ کای‌شک را وادار به فرار به تایوان کرد. ولی پس از یک‌پارچه‌سازی چین، با طرح و برنامه‌های ایدئولوژیک خویش، این کشور را تا مرز نابودی رهبری کرد.

انقلاب فرهنگی وی، چین را بی‌مایه و به مخروبه مبدل کرد. جنبش «بگذار صد گل بشکفتد» او، مردم چین را به فلاکت، فقر و گرسنه‌گی کشاند. ۳۸ میلیون تن از گرسنه‌گی و زیر اعمال شاقه در اردوگاه‌های کار اجباری تلف شدند. ده‌ها هزار طرح و برنامه پر هزینه اجرا شد؛ اما بی‌نتیجه از آب در آمد و در نهایت کنار گذاشته شد. میلیون‌ها زن و مرد جوان و میان‌سال به جرم غرب‌زده‌گی از جمله برای شیوه آرایش کردن مو و پوشیدن لباس و یا به خاطر پوشیدن کفش پاشنه‌بلند، توسط حکومت سخت تنبیه و مجازات شدند.

چین دو اقدام بزرگ انجام داد که باعث شد قدرت اقتصادی و رقیب ایالات متحده امریکا باشد:

۱. چین باید تا ۵۰ سال، راه تنش‌زدایی با همه جهان و جهانیان را در پیش گیرد.

۲. بر پایه این سخن مانو که پشک موش می‌گیرد و سیاه و سفیدش تفاوتی ندارد، کشور چین شیوه تولید غیرسوسیالیستی را پیشه خود ساخت.

ایدئولوژی‌زدایی از اقتصاد و سیاست خارجی نجات‌بخش چین شد. استراتژی چین طی سال‌های ۱۹۷۵ الی ۲۰۱۹ هرگز از این دو اصل تخطی نکرده است.

مانو خود نخستین کسی بود که برای اجرایی کردن این دو اصل، ابتکار عمل را در دست گرفت. دیدار با هنری کیسینجر، وزیر خارجه و ریچارد نیکسون، رییس جمهور امریکا و تشنج‌زدایی با این کشور و سپس شوروی و پذیرش داشتن عضویت دائمی شورای امنیت، راه ورود و دوستی چین با جهان را فراهم کرد. به این ترتیب، اژدها بیدار شد. اژدهایی که صدا کرده است: جهان استراحت کن! چین به جای تولید خواهد کرد.

چین راه خود را یافت، این کشور قدرت منطقه‌ای شد و امروز جهان تبدیل به بازار آن شده است.

ایالات متحده امریکا؛ ابرقدرت درجه یک قرن بیستویک

امریکا در جنگ اول جهانی، کشور بزرگ با دموکراسی نوین - بهترین مقصد برای متفکران، اندیشمندان و دانشمندان اروپایی بود. در جنگ دوم جهانی، سیل مهاجرت اروپایی‌ها به امریکا اوج گرفت و این کشور به مرکز تجمع تمام مغزهای متفکر جهان تبدیل شد. امریکا تمام فرصت‌های کاری را برای‌شان فراهم کرد، سرمایه‌های بسیاری در اختیار آنان قرار داد و اساس نظام سرمایه‌داری را گذاشت که در وقت کم هواخواهان بی‌شماری پیدا کرد. عربستان، امارات و اسرائیل علم‌داران این نظام در خاورمیانه بودند. قاره اروپا، جاپان و جنوب آسیا، به خصوص کشورهای حوزه هند و چین همه از امریکا الگوبرداری کردند و از این کشور متأثر شدند.

امریکا با عقبه نهایت بزرگ و بی‌پیشینه جهانی وارد شد که در هیچ کجای تاریخ پیشینه نداشته است. دالر امریکایی از زمان جنگ اول جهانی معیار و واحد ارزی بازار جهانی و به سرعت در تمام کشورها پخش شد. مردم هر کشور به هر اندازه‌ای که از ارز کشور شان استفاده می‌نمودند، به همان پیمانانه از دالر برای معاملات کلان و میلیونی‌شان استفاده می‌کردند.

دالر امریکایی چگونه پول جهانی شد؟

دالر در اولین حرکت دیپلماسی در سال ۱۹۴۵ میلادی، بر فرق تجارت جهانی ایستاد و با یک حرکت هوشمندانه و درک موقعیت امریکا بعد از جنگ دوم جهانی و احتیاج افزایش مصرف کشورهای جنگ‌زده،

نقش جالبی را در صندوق وجهی بین‌المللی بازی کرد و متعهد شد که یک اونس طلا را در برابر ۳۵ دالر تبادل کند و هر کشوری که طلا ندارد می‌تواند دالر را به عوض طلا با خود بگیرد. به این ترتیب خلای پشتوانه طلا از میان رفت و تجارت جهانی به سهولت جریان تجارتي را به کار انداخت و دالر، طلا شد.

تقریباً تمام کشورهای جهان دالر را به عنوان پشتوانه پولی پذیرفتند و به صورت غیرمستقیم وابسته‌گی خود را با زنجیر امریکا بستند.

حرکت دوم در سال ۱۹۷۱ شکل گرفت، آن‌هم زمانی که شارل دوگل، رییس جمهور فرانسه پی برده بود که امریکا با کاغذ دالر همه ثروت‌های جهانی را می‌بلعد. او اعلام کرد که امریکا با مبلغ صد میلیارد دلاری که به نشر رسانده است، صرف در ۱۵ میلیارد آن پشتوانه طلایی دارد، یعنی هر ۷.۵ دالر یک دالر پشتوانه دارد و متباقی کاغذِ خالی است. او از امریکا به گونه جدی خواست که به تعهدش وفا و در برابر مستردکردن طلاهای بانک مرکزی فرانسه به ازای هر ۳۵ دالر یک اونس را مسترد کند. امریکا نمی‌توانست این درخواست فرانسه را نادیده بگیرد، طلاها به فرانسه و کشورهای دیگر پرداخته شد. این بار دالر به لبه پرتگاه بود، برای عبور از این بن‌بست وزیر خارجه امریکا به عربستان سعودی سفر کرد و در برابر تضمین دوام حاکمیت خانواده سلطنتی از جانب امریکا، خواست که تمامی فروشات نفت را با یک ارز مشخص، آن‌هم دالر انجام بدهد. اقمار سعودی و ایران که در آن زمان ژاندارم منطقه بود، این مسأله را عملی کردند و دالر نجات داده شد. دالر به معیار ارزش نفت تبدیل شد، ملک فیصل، پادشاه عربستان در این موقع درگذشت.

در این زمان، سقوط دالر از ۳۵ دالر فی اونس به بالاتر از ۳۵۰۰ دالر رسید؛ اما امریکا هنوز ابرقدرت بود و با استفاده از تیوری دشمن‌سازی شوروی، دیگران را تضمین موجودیت می‌کرد.

اقتصاد تولیدی قوی و بزرگ‌ترین نظام دنیا با داشتن ۷۴ پایگاه نظامی، هنوز هم امریکا را ابرقدرت بزرگ نمایش می‌دهد که چنین نیز است. دولت امریکا حالا در صدد آن است تا پول الکترونیک دالر به میان آورد: بیت کوین.

سازمان برکس تا هنوز نتوانسته است، واحد پولی خودش را به میان آورد. صندوق جهانی پول تا هنوز بر دالر امریکا استوار است. حوزه یورو نیز به دالر امریکا وابسته است. پوند انگلستان بعد از خروج کامل انگلستان از اتحادیه اروپا در پهلوی دالر برای تضعیف یورو گام بر می‌دارد. ولی دیده شود که دیپلماسی چهارمی دالر چگونه از آب در خواهد آمد، شاید موفق شود و یا شاید آقایی دالر را بعد از ۷۵ سال به گونه دیگر رقم زند.

جنگ دوم جهانی پایان یافت. شوروی، امریکا، انگلستان و فرانسه طلب‌های پیروزی را نخواستند. جنگ سرانجام فروکش کرد. اروپا ویران شد و سطح مصرف آن به پایین‌ترین حد آن نزول کرد. اروپا احتیاج شدید به بازسازی داشت. دروازه‌های کمک مردم از طریق دولت‌ها، سوسیالیسم و تیوری مارکس را به حقانیت و پیروزی‌اش نزدیک می‌کرد. نظام سرمایه‌داری توان رفع بحران را نداشت و دولت امریکا باید مداخله می‌کرد. در این زمان، مرد انگلیس تبار به‌نام جان منارت کنز از دروازه تیوری مداخله‌جویانه وارد شد. با وجود آن‌که زود آن‌را ترک کرد، اما مداخله دولت را حتمی دانست و به این ترتیب دولت سرمایه‌داری مأمور بازسازی شد. مارشال، وزیر خارجه امریکا با پلان بزرگ اقتصادی‌اش وارد اروپا شد تا اروپا را که آماده قبول کردن سوسیالیسم بود از دهن شوروی بیرون کند. اروپای شرقی را به شوروی گذاشت و اروپای غربی را از چنگ شوروی بیرون کرد. پلان مارشال نجات‌دهنده بود. حالا امریکا بر ۷۴ مارکیت جهانی به صورت مستقیم و بر بازار جهانی به صورت کل سایه انداخته است. بازارهای مالی توکیو، پاریس، فرانکفورت، آمستردام و لندن بدون حرکت‌های وال استریت نیویورک، کار ناقصی را انجام خواهند داد. بازارهای شانگهای، بمبئی و دهلی نیز

امریکا در جنگ اول جهانی، کشور

بزرگ با دموکراسی نوین - بهترین

مقصد برای متفکران، اندیشمندان

و دانشمندان اروپایی بود. در

جنگ دوم جهانی، سیل مهاجرت

اروپایی‌ها به امریکا اوج گرفت

و این کشور به مرکز تجمع تمام

مغزهای متفکر جهان تبدیل شد.

امریکا تمام فرصت‌های کاری را

برای‌شان فراهم کرد، سرمایه‌های

بسیاری در اختیار آنان قرار

داد و اساس نظام سرمایه‌داری

را گذاشت که در وقت کم

هواخواهان بی‌شماری پیدا کرد.

ناچار چشم به بازار مالی نیویورک دارند.

جهانی‌شدن به چه قیمت؟

وسترن یونین، سویفت، بیت کوین و انترنت نمونه‌های بارزی از شرک‌ها و ابزارهایی است که کشورهای جهان اول و دوم با آن در کمین یک‌دیگر نشسته‌اند.

جهانی‌شدن به جای آزادسازی دولت‌ها، آن‌ها را بیش‌تر در هم گره زد. با گسترش شبکه‌های دیجیتال و جریان‌های مالی و زنجیره‌های تأمین در سراسر جهان، کشورها به‌ویژه امریکا شروع کردند به استفاده از این پدیده‌ها به تورهایی برای به دام‌انداختن یک‌دیگر. امروزه سرویس امنیت ملی امریکا در قلب انترنت رخنه کرده و هر پیامی که رد و بدل می‌شود را رصد می‌کند. وزارت خزانه‌داری امریکا از نظام مالی بین‌المللی برای مجازات دولت‌های سرکش و نهادهای مالی مخالفش استفاده می‌کند. واشنگتن برای پیش‌برد جنگ تجاری خود با چین، چند شرکت عظیم و کل نظام اقتصادی برخی کشورها را با هدف قراردادن نقاط آسیب‌پذیرشان در زنجیره‌های جهانی زمین‌گیر کرده است. کشورهای دیگری نیز وارد این بازی شده‌اند: جاپان از قدرت‌ش در کنترل مواد شیمیایی پایگاه‌های برقی استفاده کرده است تا صنعت الکترونیک کوریای جنوبی را در بن‌بست نگه دارد و پکن نیز ممکن است در نهایت بتواند از راه دسترسی به شرکت «هوآوی» غول مخابراتی چین، به سیستم ارتباطات نسل پنجم جهان نفوذ کند. به بیان ساده، جهانی‌شدن ثابت کرده است که در حقیقت نیرویی برای آزادشدن وجود ندارد؛ بلکه منبع جدیدی برای آسیب‌پذیری، رقابت و کنترل است.

در چند سال گذشته، پکن و واشنگتن بارزترین نمونه دولت‌هایی بوده که فهمیده‌اند وابسته‌گی متقابل چه پیامدهای خطرناکی با خود دارد و با سراسیمه‌گی می‌کوشند تا کاری کنند. اما نظام اقتصادی کشورهایی مانند چین و ایالات متحده به حدی درهم تنیده است که بدون ایجاد هرج و مرج جدایی‌پذیر نیست. دولت‌ها توانایی آن‌را ندارند که از لحاظ اقتصادی به گونه صد درصدی خودکفا شوند. طرف‌داران جنگ ممکن است در پکن و واشنگتن از جنگ سرد نوین سخن بگویند، اما کشورها هم‌چنان روابط درهم تنیده با هم خواهند داشت و لازم و ملزوم یک‌دیگر خواهند بود. هرچند این روابط خطرناکی نیز با خود دارد و دوران جدیدی پدید خواهد آمد که شاید بتوان آن‌را عصر جهانی‌شده‌گی زنجیره‌های نامید.

هوآوی چینی در کمین اهل امریکایی

انترنت در امریکا اختراع شد، اما این کشور نمی‌دانست که از انترنت در چه زمینه‌هایی استفاده کند. امریکا با جهانی‌شدنش در موقع ظهور تکنولوژی، آن‌هم به شکل انفجار بزرگ پیش از تمام کشورهای جهان به وجود چنین فرصت‌هایی پی برد. چون بسیاری از شبکه‌های الکترونیکی و انترنتی در قلمرو این کشور قرار داشت. از زمان حملات یازده سپتامبر ۲۰۰۱، وزارت خزانه‌داری امریکا با بهره‌گیری از وابسته‌گی جهان به دالر، نظام اقتصاد جهانی را به ماشینی برای کنترل و تحریم بازی‌گران سرکشی مانند کوریای شمالی، ونزوئلا و ایران تبدیل کرده است.

در همین اواخر، کشورهای دیگری نیز سعی کردند تا از قافله عقب نمانند. جمهوری خلق چین که تازه به اقتصاد جهانی‌شده پیوسته، توانسته است در واکنش به این نوع تحقیرها متخلفان و زورگویان را از بازار داخلی ارزشمندش محروم کند. هرچند اتحادیه اروپا نقش مهمی در شبکه‌های اقتصاد جهانی بازی می‌کرد، اما فاقد نهادهای متمرکز بود. این‌طرف‌تر نهادهایی مثل دفتر کنترل دارایی‌های خارجی وزارت خزانه‌داری امریکا توانستند تا آن‌ها را نیز به ابزار قدرت تبدیل کنند.

اما اکنون چین به خاطر ترس و در عین حال فرصت‌طلبی‌اش، به دنبال مصون‌سازی خود در برابر حملات شبکه‌ای است و برای خودش شبکه‌هایی

ایمان نوری، دانشجوی روابط بین‌الملل

بخش دوم و پایانی

برای مقابله با رقیبانش می‌سازد. مثلاً شرکت هوآوی در پی ساخت شبکه مخابراتی نسل پنجم دنیای G5 با حمایت ضمنی پکن است. اگر هوآوی بر شبکه G5 جهان مسلط شود، دولت چین می‌تواند از دسترسی‌اش به این شرکت برای نفوذ در ارتباطات سراسر کره زمین استفاده کند و قدرت‌های جدیدش را در این شبکه برای مقابله با رقیبانش به کار بگیرد. به بیان دیگر چین می‌تواند همان کاری را با امریکا بکند که امریکا مدت‌ها است در حق چین انجام می‌دهد.

سیستم اس -۴۰۰ روسی در مقابل سیستم پاتریوت امریکایی

سوریه و اوکراین دو کشور برجسته‌ای برای شناخت چهره‌های نوین روسیه و امریکا در عرصه سیاست خارجی محسوب می‌شوند. روسیه با ورود مجددش برای اثبات حضور و نقشش در تحولات جهانی به امریکا نشان داد که هنوز هم قابلیت‌های دو برابر شوروی را در تمام عرصه‌ها دارد. سوریه نمونه درشت آن است، در جنگ سوریه چهره نوین سیاست خارجی روسیه به جهان معرفی شد و روسیه یکه‌تاز میدان سوریه شناخته شد. به بیان دیگر می‌شود این‌طور گفت که عامل جهانی‌شدن روسیه و عامل پیشتازی روسیه، سوریه است.

همین‌طور در اوکراین، روسیه با موفقیت در بحران اوکراین عملاً به اروپا و امریکا فهماند که قدرت‌های شرق هنوز نفس می‌کشند و از تمام اقدامات احتمالی غرب آگاهی دارند و به آن پی برده‌اند.

سیستم سامانه پدافندی هوایی روسیه یا اس -۴۰۰ در این اواخر برای ناتو درد سر ساز شده است. این سیستم که پیشرفته‌تر و پیشرفته‌تر از سیستم پاتریوت امریکایی است، توانسته مشتریان منطقه‌ای زیادی را به خود جلب کند. از ترکیه و ایران شروع تا عربستان و در شرق دور هم چین و کوریای شمالی از خریداران درجه یک این سیستم هستند.

آیا جهان به سمت چند قطبی‌شدن در حرکت است؟

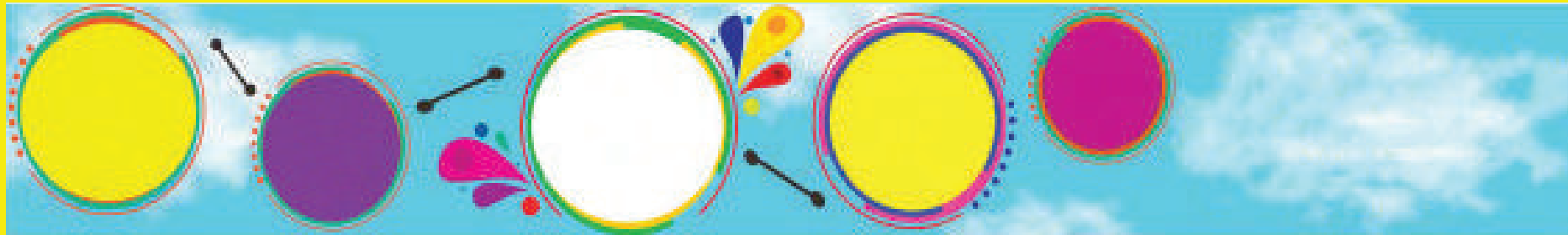
جهان به سمت چند قطبی‌شدن در حرکت است، اما این چند قطبی‌شدن برای این سه قدرت بزرگ قابل نگرانی نیست. با این‌که به علاوه قدرت‌های بزرگ، قدرت‌های متوسطی مانند ترکیه، عربستان، ایران، اسرائیل، قزاقستان، مصر، هند و پاکستان در حال ظهور هستند، اما تمام این قدرت‌های متوسط و جهان دوم و سوم در سطح کلان و حساس به قدرت‌های بزرگ وابسته هستند. در حصه تسلیحات، تمام کشورهای جهان به ایالات متحده امریکا و روسیه وابسته‌اند و این یک حقیقت پذیرفته‌شده است. در قسمت اقتصاد تمام کشورهای جهان به ایالات متحده امریکا و چین وابسته‌گی شدید دارند. در رده‌بندی قدرت‌های بزرگ، ایالات متحده امریکا قدرت اول جهان در عرصه اقتصادی و نظامی است و بیش‌ترین کلاهک‌های هسته‌ای جهان را دارد. روسیه جایگاه دوم را در اختیار دارد، با اقتصادی نه چندان خوب، اما با ارتش بزرگ و نهایت قوی و دارنده دومین و بیش‌ترین کلاهک هسته‌ای. چین از لحاظ نظامی و سلاح هسته‌ای در جایگاه سوم قرار دارد.

چرا امریکا هنوز هم ابرقدرت درجه یک دنیا است؟

نظم نوین جهانی امریکا و پول این کشور هنوز هم بر اقتصاد و نظام جهان سلطنت می‌کند و سه چهارم کشورهای جهان از امریکا تبعیت می‌کنند. ایالات متحده امریکا به استثنای خاک خود، در پنج قاره جهان جمعاً ۸۵۰ پایگاه نظامی دارد. این کشور در خاک خود نیز به طور رسمی ۵۳۰۰ پایگاه نظامی دارد. بر اساس گزارش مرکز پژوهش‌های بین‌المللی کندی، امریکا در حال حاضر ۷۰۰ تا ۸۰۰ پایگاه زمینی، دریایی، هوایی و جاسوسی در خارج از مرزهای خود دارد. به طور مشخص ۷۳۷ پایگاه در ۱۳۰ کشور خارجی قرار دارد که تعدادی از آن‌ها اردوگاه‌های موقت است. تعداد مراکز و پادگان‌های ارتش امریکا در داخل این کشور به ۶۰۰۰ می‌رسد.

امریکا در ۱۵۱ کشور عضو سازمان ملل متحد پایگاه و ایستگاه نظامی دارد. ایالات متحده هم‌چنین در آلمان ۲۷۰، در ایتالیا ۸۳، در جاپان ۱۲۴ و در کوریای جنوبی ۷۸ پایگاه کوچک و بزرگ دارد.

بودجه نظامی امریکا معادل ۵۸۷ میلیارد دلار است. در حالی که بودجه آموزش و پرورش دولت فدرال امریکا ۶۲ میلیارد دالر و بودجه تأمین اجتماعی این کشور ۵ میلیارد دالر است. بودجه نظامی تمامی کشورهای جهان، بدون پنج قدرت اصلی، معادل بودجه نظامی امریکا است.

+93) 700 175 510 / +93) 788 788 799

جهت سفارش آگهی‌تان با شماره‌های روبه‌رو در تماس شوید:

سال سیزدهم
قیمت: ۲۰ افغانی

روزنامه ۸ صبح برای توسعه کسب و کارتان صفحه‌ی ویژه تبلیغات ایجاد کرد. روزنامه ۸ صبح به هدف کمک و حمایت از توسعه مشاغل و تجارت، تبلیغات شما را با هزینه کم‌تر و کیفیت بهتر نشر می‌کند. این روزنامه یک صفحه‌ی ویژه تبلیغاتی را به همین منظور راه‌اندازی کرده است. در این صفحه‌ی ویژه به تناسب استطاعت شما فضا وجود دارد. ما با داشتن تیراژ بلند در نسخه‌ی چاپی و مخاطبان حد اکثری در پایگاه‌های مجازی‌مان آماده همکاری با مشاغل و کسب‌وکارهای مختلف هستیم تا تبلیغات شما را با مخاطبان خود به اشتراک بگذاریم.

بهزاد فرنیچر

Email: behzad.dost@gmail.com 0781 700 000

بهزاد فرنیچر کیفیت بهتر

آدرس: چهارراهی بره‌کی، کابل، افغانستان

مؤسسه نشر واژه

پیشرو در امور چاپ، نشر و پخش کتاب

دفتر مرکزی و فروشگاه ۱: کابل، کارته ۳، چهارراه پل سرخ، مارکت تجاری ملی، منزل پایین، نشر واژه
فروشگاه ۲: کابل، پل سوخته، چوک شهید مزاری، مارکت محمدی، نشر واژه
چاپخانه: کابل، شهرک امید سبز، فاز اول، چاپ واژه، پلاک ۲۲
۰۷۸۰۷۴۷۴۲۳۰ - ۰۷۸۰۷۴۷۳۳۶۷

Vazha.Publication NashreVazha VazhaPub

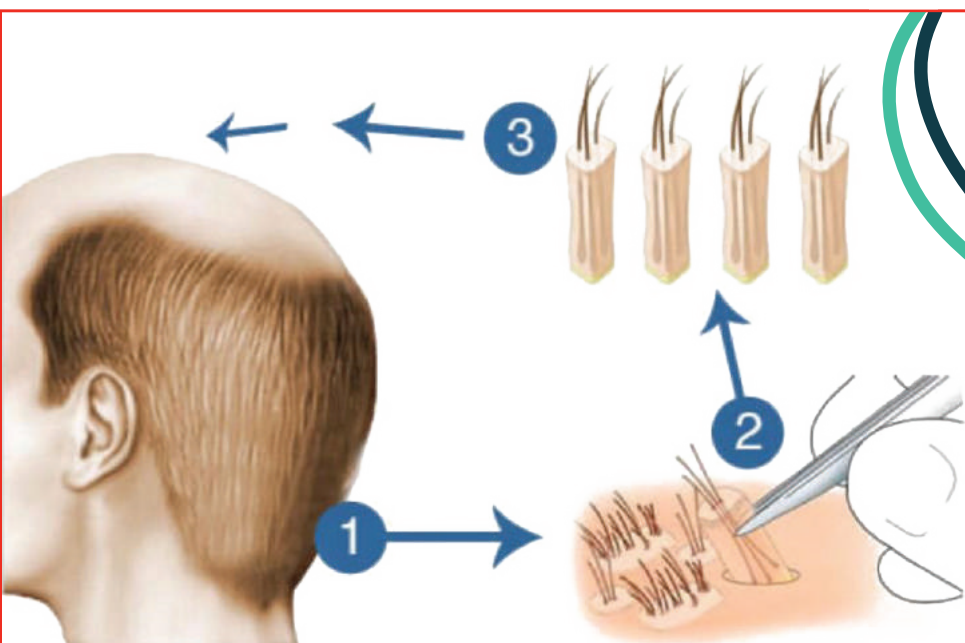
شفاخانه آینه صحت

تخفیف ویژه
۲۸۰۰۰ افغانی

کاشت مو طبیعی به روش FUE

کاشت مو یکی از تداوی‌های عمده و اساسی برای طاسی سر است. در این تداوی موها از ساحات عقب سر یعنی قسمت‌هایی که موها قوی‌تر هستند و مساعد به ریزش نیستند گرفته شده و به قسمت جلو سر یعنی جاهای خالی انتقال داده می‌شود. قبلاً هموطنان ما برای اجرای این عملیه مجبور به سفر به خارج از کشور بودند اما فعلاً این عملیه در داخل کشور با مصارف کمتر قابل اجرا است. تیم مرکز جلدی و زیبایی شفاخانه آینه صحت با سرپرستی داکتر پامیر حسین صالحی، داکتر میوند حبیب و داکتر وحیدالله عاشر، با در نظر داشت شرایط اقتصادی هموطنان ما کاشت مو را با کیفیت عالی و تخفیف ویژه انجام می‌دهد.

آدرس: بین چهارراهی پروان دوم و گل سرخ، شفاخانه آینه صحت
شماره تماس: ۰۷۸۱۲۳۵۰۴۰

BARTARTECH
INNOVATIVE & DIGITAL SOLUTIONS

شرکت خدمات IT
برتر تیک

لیست بهترین خدمات ما

- طراحی وبسایت
- وب هاستینگ و ثبت دامین
- طراحی و توسعه دیتابیس
- ساخت برنامه‌های موبایل
- طراحی و پیاده سازی نتورک
- نصب کامره‌های امنیتی
- بازاریابی از طریق شبکه‌های اجتماعی
- گرافیک دیزاین (لوگو، بروشور، ویزیت کارت...)
- سنو (بالا بردن رتبه سایت در صفحه اول گوگل)

+93777690909 info@bartartech.com

+93787935900 www.bartartech.com

کوته سنگی، گولابی دواخانه، کابل افغانستان

نوی عدالت

Electric co.

پرچون

عمده

عرضه کننده هر نوع سامان آلات برقی، کیبل جات ایرانی و ترکی
گروپ های کم مصرف LED گروپ های چارچی و بخاری های برقی
با قیمت های مناسب در خدمت همشهریان عزیز قرار دارد

آدرس اول: کابل، کوته سنگی شروع پل هوایی جوار هتل آریانا کابل - مرکز تجاری نظیف
آدرس دوم: کابل، کوته سنگی جوار کوچه حلبی سازی - مارکیت چهاردهی وال
شماره های تماس: 0781776989 - 0744019820 - 0730784449

فروشگاه عسل تاج

صحت و نشاط

پروفایل فروشگاه: www.baba.af/taj

تماس: ۰۷۴۴۳۸۱۳۷۰ / ۰۷۷۹۰۴۹۶۳۰

آدرس: کابل، کارته ۳، پل سرخ، جوار دروازه رضایی ستر

هر کشور به سیستم مالی باثبات نیاز دارد. از همین رو رییس دولت شخصی را تعیین می کند که مسوول مدیریت سیستم مالی آن کشور برای یک دوره معین باشد. این شخص به نام رییس بانک مرکزی یا رییس کل بانک مرکزی یاد می شود؛ اما در سایر کشورها به نام های دیگر نیز یاد می شود. رییس بانک مرکزی مسوولیت ثبات مالی یک سیستم مالی را دارد و هم چنین مسوول با ثبات نگه داشتن اقتصاد کلان، به خصوص حفظ ثبات نرخ یا جلوگیری از انفلاسیون در سیستم اقتصادی یک کشور است.

رییس بانک مرکزی هم چنین موظف است تا یقینی سازد که نهادهای مالی در سکتور مالی بودجه لازم را برای تولید کالاها و خدمات ارایه می دهند که این امر منجر به رشد اقتصاد کشور می شود.

قبل از این که ویژه گی های یک رییس بانک مرکزی را مورد مطالعه قرار دهیم، بهتر خواهد بود که تاریخچه بانک های مرکزی سایر کشورها را بدانیم.

تاریخچه بانک های مرکزی

تاریخ بانکداری مرکزی حداقل به قرن هفدهم میلادی بر می گردد؛ زمانی که اولین نهاد تأسیس شده در این حوزه، به عنوان بانک مرکزی سویدن (Riksbank) شناخته شد. این بانک در سال ۱۶۶۸ میلادی به عنوان یک بانک سهامی تأسیس شد، تا برای دولت وجوه مالی یا بودجه فراهم سازد و به عنوان اتاق تجارت نیز فعالیت کند. چند دهه بعد، یعنی در سال ۱۶۹۴ میلادی، معروف ترین بانک مرکزی آن زمان، بانک انگلیس، به حیث یک شرکت سهامی برای خرید و دیون دولت تأسیس شد. سپس سایر بانک های مرکزی در اروپا با اهداف مشابه تأسیس شد، هرچند برخی از این بانک ها برای مقابله با نابسامانی پولی تأسیس گردید. به عنوان مثال، بانک مرکزی فرانسه توسط ناپلیون در سال ۱۸۰۰ میلادی تأسیس شد تا اسعار را پس از تورم پول کاغذی در زمان انقلاب فرانسه با ثبات سازد و هم چنین در تهییل امور مالی دولت کمک کند.

سیستم فدرال ریزرف (Federal Reserve System) آمریکا متعلق به موج بعدی بانک های مرکزی است که در اوایل قرن بیستم با به عرصه فعالیت نهاد. این بانک ها عمدتاً برای ادغام ابزارهای مختلف که مردم برای اسعار استفاده می کردند، ایجاد شده بود تا ثبات مالی لازم را فراهم سازد. سایر بانک های مرکزی این دوره برای مدیریت پایه استاندارد طلا که از اواخر قرن ۱۹ (۱۸۸۰) تا اوایل قرن بیستم (۱۹۱۴) در همه کشورها وجود داشت، ایجاد شده بود.

د افغانستان بانک (بانک مرکزی افغانستان) در سال ۱۹۳۹ (۱۳۱۸) به فعالیت آغاز نمود و وظایف آن به مرور زمان تغییر کرد. د افغانستان بانک، به حیث بانکدار دولت و بانک تجارتي در رابطه به چاپ و نشر پول افغانی فعالیت های عمده را در نخستین سال های تأسیس انجام داد. بر اساس قانون جدید د افغانستان بانک، ثبات قییم هدف اولیه و اساسی این بانک است و به این منظور طرح، تطبیق و اتخاذ سیاست های پولی، سیاست و ترتیبات اسعار، چاپ بانک نوت و ضرب مسکوکات از وظایف بانک مرکزی تعیین شد.

طبق تعریف جدید صندوق بین المللی پول (IMF)، نقش عمده بانک های مرکزی تطبیق سیاست های پولی جهت دست یافتن به ثبات قییم (یعنی تورم کم و با ثبات) و مساعدت در مدیریت نوسانات اقتصادی است. چارچوب های پالیسی که در آن بانک های مرکزی فعالیت می کنند، طی دهه های اخیر دست خوش تغییرات عمده ای شده است. بانک های مرکزی در تأمین ثبات اقتصادی و مالی نقش اساسی دارند. این بانک ها سیاست های پول را جهت کاهش تورم و با ثبات ساختن آن تدوین می کنند.

نحوه عزل و نصب رییس بانک مرکزی در سایر کشورها

بانک های مرکزی در کشورهای مختلف جهان تاریخ و نحوه مدیریت و میزان استقلال متفاوتی دارند؛ اما آن چه در میان آن ها مشترک است وظایفی است که در مورد حفظ ثبات قییمت ها بر عهده آنان است. با نگاه اجمالی به عمل کرد و پیشینه بانک های مرکزی در نقاط مختلف جهان، به تفاوت ها و شباهت های آنان بهتر می توان پی برد.

نظر به مطالعات بانک تسویه بین المللی (Bank for International Settlements) در ۶۰ درصد از ۴۷ کشور جهان که بررسی شده است، انتصاب رییس کل بانک مرکزی توسط رییس دولت صورت می گیرد. در ۱۱ درصد از این کشورها رییس بانک مرکزی توسط مجلس، در ۶ درصد توسط وزیر اقتصاد و در ۶ درصد متیاقی کشورها رییس بانک مرکزی توسط سایر نهادهای نظارتی تعیین می شود. در عده ای از کشورها به شمول افغانستان، رییس کل از سوی دولت به مجلس نماینده گان پیشنهاد و پس از کسب رأی اعتماد از مجلس، انتخاب می شود.

در بسیاری از کشورها، موارد عزل رییس کل در قانون به دقت تعریف شده است. برای عزل رییس کل بانک مرکزی، در حدود دو سوم کشورها تنها تصمیم گیری یک مقام یا نهاد کافی است. بنابراین، عزل رییس کل نسبت به نصب او ساده تر است.

معلومات مختصر در مورد بانک ها و رییسان کل بانک های مرکزی کشورهای مختلف

- ۱. فدرال ریزرف امریکا (Federal Reserve, Fed):** سیاست های فدرال ریزرف توسط یک کمیته ۱۲

اهمیت بانک مرکزی و اوصاف رییس آن

حنیف صوفی زاده

را از طرف هیأت مدیره اداره می کند. رییس بانک مرکزی توسط رییس جمهور پاکستان با پیشنهاد وزیر مالیه برای مدت سه سال منصوب می شود که یک بار قابل تمدید است. داکتر رضا باقر رییس بانک مرکزی پاکستان است. او ۱۸ سال تجربه در صندوق بین المللی پول و ۲ سال تجربه در بانک جهانی دارد. موصوف در رشته اقتصاد از دانشگاه کالیفرنیا در برکلی دکترا دارد و سند ماستری خویش را در همین رشته از دانشگاه هاروارد اخذ کرده است.

۷. رییس بانک مرکزی ایران (Central Bank of Iran, CBI): رییس بانک مرکزی ایران در گذشته به پیشنهاد رییس جمهور و تأیید هیأت اجرائیه رییس بانک مرکزی انتخاب می شد؛ اما اکنون بعد از اصلاحات، اشخاصی به پیشنهاد اعضای هیأت اجرائیه و حداقل با ۳ رأی به رییس جمهور معرفی می شوند و در نهایت رییس بانک مرکزی توسط رییس جمهور از میان این افراد انتخاب می شود. رییس بانک مرکزی ایران داکتر عبدالناصر همتی نام دارد. او از سال های ۱۳۷۳ تا ۱۳۸۵ به مدت ۱۲ سال، ریاست بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران را بر عهده داشت. موصوف از ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۲ برای مدت ۷ سال مدیرعامل بانک سینا بود. او از ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۵ نیز مدیرعامل بانک ملی ایران بود. داکتر همتی در دانشگاه تهران برنامه ماستری خود را در رشته اقتصاد دنبال کرد و در همین دانشگاه به درجه دکترا ی اقتصاد در سال ۱۳۷۲ نایل آمد و رساله خود را در دانشگاه لندن به اتمام رساند.

۸. رییس د افغانستان بانک (Da Afghanistan Bank): رییس د افغانستان بانک از سوی رییس جمهور به مجلس نماینده گان معرفی و در صورت موافقت نماینده گان به ریاست این بانک به مدت پنج سال منصوب می شود. ماده ششم قانون د افغانستان بانک در مورد تشکیل این بانک چنین تصریح می دارد: د افغانستان بانک دارای شورای عالی (منحیث عالی ترین مرجع تصمیم گیری و سیاست گذاری)، رییس کل (منحیث مسوول اداره د افغانستان بانک) ناظر کل (منحیث مسوول تقشیت و بررسی داخلی عملیات د افغانستان بانک) و سایر کارکنان مربوطه می باشد. هم چنین طبق قانون د افغانستان بانک، این نهاد در گزینش سیاست های پولی از استقلال کامل برخوردار است.

۴. داشتن علم بانکداری اسلامی: با مروج شدن بانکداری اسلامی در سراسر جهان و با درک اهمیت آن در افغانستان، به خصوص جهت جلب تعداد زیادی از افغان ها که شامل بانکداری کشور نیستند، مهم است تا رییس بانک مرکزی آینده کشور از بانکداری اسلامی دانش کافی داشته باشد و بتواند آن را نهادینه سازد. از آن جا که عدالت، ثبات و رشد اقتصادی از اهداف کلان و مهم نظام اقتصادی اسلام است، از این رو بانکداری اسلامی نیز باید به گونه ای مدیریت شود که اقتصاد را به سمت اهداف مورد نظر پیش ببرد. بانکداری اسلامی می تواند در رشد سرمایه گذاری بزرگ، متوسط و کوچک کمک بسیار کند و سرمایه گذاران می توانند از بانکداری اسلامی استفاده خوب کنند.

۵. توانایی حفظ استقلال، حساب دهی و شفافیت بانک مرکزی – استقلال: رییس بانک مرکزی باید خودمختاری بانک مرکزی را حفظ کند. ماده سوم قانون د افغانستان بانک بر خودمختاری بانک تأکید می ورزد. بنابراین وظیفه رییس بانک مرکزی باید چارچوب روابط بانک مرکزی و دولت را به شکل درست مشخص کند. در صورتی که حکومت نیاز به پول داشته باشد، نباید به چاپ پول بپردازد. جایگاه سیاسی بانک مرکزی ایجاب می کند که بانک مرکزی استقلال خود را از طریق مدیریت درست رییس بانک مرکزی حفظ کند. رییس بانک مرکزی نباید فقط یک شخص بانکی باشد. مصوف باید از قوانین و سیاست های داخلی و خارجی آگاهی و دانش خوب داشته باشد و نباید مطیع اوامر رییس دولت گردد.

۶. حساب دهی: رییس بانک مرکزی بودن، مستلزم تعهد حساب دهی در برابر وظایفی است که شامل ارایه اطلاعات مرکزی باید بتواند در برابر عمل کرد خود پاسخ گو باشد. با توجه به این که اقدامات و فعالیت های ترویج شده توسط بانک های مرکزی بر کل جامعه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی تأثیر می گذارد، باید تحت نظارت شهروندان و نماینده گان منتخب آن ها قرار گیرد، به ویژه پارلمان کشور. – شفافیت: تقریباً تمام مطالعات مربوط به شفافیت در بانک های مرکزی بر موضوع سیاست های پولی تمرکز دارد. شفافیت کارهای آتی را انجام می دهد: ۱. توافق بین تحلیل گران را افزایش می دهد، ۲. تورم را کاهش می دهد و انتظارات تورمی را با ثبات نگه می دارد، ۳. اعتبار، شهرت و انعطاف پذیری بانک های مرکزی را افزایش می دهد، ۴. تأثیر آشکاری بر محصول و تنوع تولید ندارد و ۵. پیش بینی سیاست ها را افزایش می دهد.

۱. داشتن تجربه، تعهد و نفوذ اقتصادی در داخل و خارج کشور: رییس بانک مرکزی باید دارای علم و دانش کافی اقتصادی و تجارب کافی در این عرصه باشد تا بتواند منحیث یک شخص اثرگذار در داخل و خارج افغانستان توصیف شود. فکتورهایی چون تحصیلات عالی در رشته اقتصاد، تجربه در سکتور مالی، تجربه کار در دولت و نوشته های علمی می تواند موصوف را شایسته احراز کرسی ریاست بانک مرکزی سازد. به عبارت دیگر، رییس بانک مرکزی باید تجربه بانکداری، به خصوص تجربه در بانک مرکزی یا سایر بانک های داخلی و خارجی یا نهادهای مالی در پست های بلند را داشته باشد. اما نباید فقط

نفری تعیین می شود که ۷ تن آنان برای مدت ۱۴ سال توسط رییس جمهور ایالات متحده امریکا و بعد از تأیید مجلس سنا انتخاب می شوند. پنج عضو دیگر را رییس فدرال ریزرف نیویورک و رییسان فدرال ریزرف های چهار منطقه دیگر امریکا تشکیل می دهند. رییس بانک مرکز امریکا یا فدرال ریزرف از سوی رییس جمهور آن کشور نامزد و برای اخذ رأی اعتماد به سنای آن کشور معرفی می شود. دوره تصدی رییس فدرال ریزرف ۴ سال و مدت تصدی هر یک از اعضای هیأت مدیره ۱۴ سال است. رییس فدرال ریزرف امریکا جروم پاول نام دارد. بعد از چندین دهه، پاول یگانه رییس فدرال ریزرف است که در رشته اقتصاد دکترا ندارد؛ اما از سال ۱۹۸۴ به این سو در عرصه بانکداری ایفای وظیفه می کند.

شماره	کشور	اسم رییس بنگ مرکزی	نوع تصدی	جنس	ا بیا قبل از تقرر در اقتصاد نوکرا داشت؟
۱	امریکا	بن برنکی	۲۰۱۳-۲۰۰۶	مرد	بلی
		جانت بلین	۲۰۱۸-۲۰۱۴	زن	بلی
		جروم پاول	نکون-۲۰۱۸	مرد	نه
۲	انگلستان	مریون کینگ	۲۰۱۳-۲۰۰۳	مرد	بلی
		مارک کری	۲۰۲۰-۲۰۱۳	مرد	بلی
		اندرو هیل	نکون-۲۰۲۰	مرد	بلی
۳	آلمان	ارنت راتکه	۲۰۰۳-۲۰۰۰	مرد	بلی
		کسپل فریدریش	۲۰۰۱-۲۰۰۴	مرد	بلی
		جان ویمن	نکون-۲۰۱۱	مرد	بلی
۴	مکزیک	زینی افریز	۲۰۱۵-۲۰۰۰	زن	بلی
		محمد بن ابراهیم	۲۰۱۸-۲۰۱۴	مرد	نه
		نور شمشیه محمد یونس	۲۰۱۸	زن	نه
۵	چین	زوشیونگ فرکون	۲۰۰۸-۲۰۰۳	مرد	نه
		ماسکی شیناکورا	۲۰۱۳-۲۰۰۸	مرد	نه
		هزو هجو کرونو	نکون-۲۰۰۳	مرد	نه (مفل)
۶	هندوستان	راگورام راجوان	۲۰۱۳-۲۰۱۴	مرد	بلی
		ارچیت پیل	۲۰۱۶-۲۰۱۸	مرد	بلی
		شاکتی کانتا بایس	نکون-۲۰۱۸	مرد	نه
۷	ایران	محمود بهمنی	۲۰۰۸-۲۰۰۳	مرد	نه
		رئی اله سیف	۲۰۱۸-۲۰۱۳	مرد	بلی
		عبدالناصر همتی	نکون-۲۰۱۸	مرد	بلی
۸	پاکستان	طارق باجوہ	۲۰۱۷-۲۰۱۴	مرد	نه
		محمد شرف تورا	۲۰۱۹-۲۰۱۷	مرد	نه
		رضاء بقر	نکون-۲۰۱۹	مرد	بلی
۹	افغانستان	عبدالقدیر فطرت	۲۰۱۹-۲۰۰۷	مرد	نه
		نور الله دلوری	۲۰۰۷-۲۰۰۴	مرد	نه
		خلیل مسنون	۲۰۱۵-۲۰۰۹	مرد	نه
		اجمل احمدی (سزیرست)	هنر ۲۰۲۰- نکون	مرد	نه

۲. رییس بانک مرکزی انگلستان (Bank of England, BoE): رییس بانک مرکزی انگلستان با پیشنهاد نخست وزیر و توسط ملکه این کشور انتخاب می شود. رییس بانک مرکزی انگلستان اندرو بیلی نام دارد، او در رشته اقتصاد از دانشگاه آکسفورد دکترا و بیش تر از ۳۰ سال در عرصه بانکداری تجربه کاری دارد.

۳. رییس بانک مرکزی اروپا (The European Central Bank, ECB): هیأت اجرائیه این بانک شامل رییس، معاون رییس و چهار عضو دیگر است که از سوی اعضای اتحادیه اروپا تعیین می شوند. هم چنین رییسان بانک های مرکزی کشورهای عضو اتحادیه هم از اعضای اصلی بانک مرکزی اروپا محسوب می شوند. رییس بانک مرکزی اروپا خانم کریستین لاگارد نام دارد. وی قبلاً رییس صندوق بین المللی پول (IMF) بوده و در سمت های مختلف کشور فرانسه مانند وزیر تجارت و وزیر زراعت ایفای وظیفه کرده است.

۴. رییس بانک مرکزی جاپان (Bank of Japan, BoJ): رییس بانک مرکزی جاپان بعد از پیشنهاد رییس جمهور و با تصویب مجلس انتخاب می شود. آقای هاروهیکو کورودا رییس بانک مرکزی جاپان است و اخیراً در دور دوم برای یک دوره ۵ ساله به ریاست این بانک منصوب شد. او قبلاً رییس بانک انکشاف آسیایی (ADB) بود و تحصیلات خویش را در رشته اقتصاد در دانشگاه آکسفورد به پایان رسانده است.

۵. رییس ریزرف بانک هندوستان (Reserve Bank of India, RBI): امور بانک مرکزی هند توسط یک هیأت مرکزی اداره می شود که اعضای آن توسط دولت این کشور و برای یک دوره چهار ساله انتخاب می شوند. شاکتی کانتا رییس بانک ریزرف هندوستان است. او بیش تر از ۳۸ سال تجربه در عرصه های مختلف حکومت هندوستان دارد؛ به طور مثال در عرصه مالی، مالیات، صنایع و زیربناها. وی هم چنان رییس علی البدل هند در بانک جهانی بوده و در بانک انکشاف آسیایی، بانک انکشافی جدید (NDB) و بانک سرمایه گذاری زیربنای آسیا (AIIB) ایفای وظیفه کرده است.

۶. رییس بانک مرکزی پاکستان (State Bank of Pakistan, SBP): بانک دولتی پاکستان توسط یک هیأت مدیره مستقل اداره می شود که مسوولیت نظارت و رهنمایی امور بانک را بر عهده دارد. این هیأت توسط رییس بانک مرکزی پاکستان اداره می شود و متشکل از ۸ مدیر غیرموظف و وزیر مالیه دولت فدرال است. رییس بانک مرکزی پاکستان مدیر ارشد اجرایی بانک است و امور بانک

یک فرد بانکی باشد. چون افغانستان در شرایط کنونی با سایر موسسات بین المللی سروکار دارد، از همین رو باید رییس بانک مرکزی شناخت بین المللی در عرصه اقتصاد و بانکداری داشته باشد. موصوف باید به کشور متعهد باشد و از نفوذ اقتصادی در داخل و خارج کشور برخوردار باشد، به ویژه در تعاملات با صندوق بین المللی. رییس بانک مرکزی باید بداند که اقتصاد کشور چگونه فعالیت می کند و بر مبنای تجارب و دانش تخنیکی اقتصادی خود تصمیم بهتر اتخاذ کند.

۲. توانایی شناختی: توانایی شناختی رییس کل بانک مرکزی می تواند بر امور مختلف بانک مرکزی، به طور خاص بر ثبات سیستم مالی تأثیر بگذارد. یکی از ویژه گی های کلیدی رییس کل بانک مرکزی موفق، توانایی او در کنار هم قراردادن و استفاده از تمام اطلاعات موجود برای اتخاذ تصمیم مهم در زمینه تقویت ثبات سیستم مالی است. هرگاه رییس بانک مرکزی در دانشگاه های مشهور جهان درس خوانده باشد، می تواند داده ها و معلومات بیش تر را بهتر تجزیه و تحلیل و از آن طریق سیاستی را طرح و تدوین کند که امور بانک مرکزی را به شکل بهتر به پیش ببرد و سیستم مالی کشور را با ثبات نگه دارد. عوامل اصلی موفقیت سیاست های پولی، نظر سیاست گزاران در مورد چگونه گی کارکرد اقتصادی و سیاست های پولی است. چون آنان بر سیاست های شان باور دارند، از همین رو چنان سیاست های پولی را طرح می کنند که اثرگذاری آن در کشور محسوس است.

۳. داشتن سرمایه اجتماعی: سرمایه اجتماعی به ارتباطات اجتماعی و شناخت فرد با سیاستمداران، صرافان، بانکداران بین المللی و صاحب نظران برجسته اقتصادی اطلاق می شود که در جریان تجربه های قبلی شان با سایر نهادهای مالی چون صندوق بین المللی پول و سایر نهادها و تحصیلات عالی شان در رشته اقتصاد حاصل شده است. در صورتی که یک فرد سرمایه اجتماعی داشته باشد، می تواند سیاست های مالی را به خوبی تطبیق و ثبات پولی را حفظ کند.

۴. داشتن علم بانکداری اسلامی: با مروج شدن بانکداری اسلامی در سراسر جهان و با درک اهمیت آن در افغانستان، به خصوص جهت جلب تعداد زیادی از افغان ها که شامل بانکداری کشور نیستند، مهم است تا رییس بانک مرکزی آینده کشور از بانکداری اسلامی دانش کافی داشته باشد و بتواند آن را نهادینه سازد. از آن جا که عدالت، ثبات و رشد اقتصادی از اهداف کلان و مهم نظام اقتصادی اسلام است، از این رو بانکداری اسلامی نیز باید به گونه ای مدیریت شود که اقتصاد را به سمت اهداف مورد نظر پیش ببرد. بانکداری اسلامی می تواند در رشد سرمایه گذاری بزرگ، متوسط و کوچک کمک بسیار کند و سرمایه گذاران می توانند از بانکداری اسلامی استفاده خوب کنند.

۵. توانایی حفظ استقلال، حساب دهی و شفافیت بانک مرکزی

– استقلال: رییس بانک مرکزی باید خودمختاری بانک مرکزی را حفظ کند. ماده سوم قانون د افغانستان بانک بر خودمختاری بانک تأکید می ورزد. بنابراین وظیفه رییس بانک مرکزی باید چارچوب روابط بانک مرکزی و دولت را به شکل درست مشخص کند. در صورتی که حکومت نیاز به پول داشته باشد، نباید به چاپ پول بپردازد. جایگاه سیاسی بانک مرکزی ایجاب می کند که بانک مرکزی استقلال خود را از طریق مدیریت درست رییس بانک مرکزی حفظ کند. رییس بانک مرکزی نباید فقط یک شخص بانکی باشد. مصوف باید از قوانین و سیاست های داخلی و خارجی آگاهی و دانش خوب داشته باشد و نباید مطیع اوامر رییس دولت گردد.

۶. حساب دهی: رییس بانک مرکزی بودن، مستلزم تعهد حساب دهی در برابر وظایفی است که شامل ارایه اطلاعات مرکزی باید بتواند در برابر عمل کرد خود پاسخ گو باشد. با توجه به این که اقدامات و فعالیت های ترویج شده توسط بانک های مرکزی بر کل جامعه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی تأثیر می گذارد، باید تحت نظارت شهروندان و نماینده گان منتخب آن ها قرار گیرد، به ویژه پارلمان کشور. – شفافیت: تقریباً تمام مطالعات مربوط به شفافیت در بانک های مرکزی بر موضوع سیاست های پولی تمرکز دارد. شفافیت کارهای آتی را انجام می دهد: ۱. توافق بین تحلیل گران را افزایش می دهد، ۲. تورم را کاهش می دهد و انتظارات تورمی را با ثبات نگه می دارد، ۳. اعتبار، شهرت و انعطاف پذیری بانک های مرکزی را افزایش می دهد، ۴. تأثیر آشکاری بر محصول و تنوع تولید ندارد و ۵. پیش بینی سیاست ها را افزایش می دهد.

افغانستان یک کشور فقیر است که وابسته گی زیاد به کمک های خارجی دارد. اما نقش و اهمیت رییس بانک مرکزی (د افغانستان بانک) را نباید در فقر زدایی، کنترل نرخ ها (تورم) و ثبات مالی دست کم گرفت.

یادداشت: حنیف صوفی زاده، رییس اسبق انکشاف سکتور خصوصی وزارت زراعت بود. او فعلاً کارشناس اقتصادی در مرکز مطالعات افغانستان در دانشگاه اوماهای نبراسکا در ایالات متحده امریکا است.

افزایش بیماری سرطان پستان در هرات

خليل روسوي

در روند تشخیص بیماری سرطان پستان، نخست از زنان باردار و شیرده آزمایش تلوزیونی (سونوگرافی) گرفته می‌شود، اما بانوانی که باردار و شیرده نباشند، پستان‌شان با دوز کم «پرتو ایکس» آزمایش می‌شود. این آزمایش از سونوگرافی دقیق‌تر است، اما برای زنان باردار و شیرده مناسب نیست.

پس از این‌که وجود غده در پستان مشخص شد، نمونه‌گیری «سیتولوژی» از بافت پستان انجام می‌شود و در این مرحله نتیجه آزمایش مشخص می‌گردد. برای این‌که نتیجه آزمایش‌ها دقیق‌تر باشد، نمونه‌های مشکوک از هرات به شفاخانه پروجا در ایتالیا فرستاده می‌شود.

قرار بود در سال جاری بخش «رادیوتراپی/پرتودرمانی» با پرتوهای «پکس» و «گاما» نیز در این مرکز فعال شود، اما به دلیل همه‌گیری ویروس کرونا، به تعویق افتاده است. تمام مراحل درمانی از نمونه‌گیری تا نتیجه‌گیری آزمایش در این مرکز کاملاً رایگان است و هیچ پولی بابت آن از بیماران دریافت نمی‌شود.

با این‌که دلایل ابتلا به سرطان پستان به صورت دقیق مشخص نیست، اما از دید پزشکان، عواملی چون عدم ازدواج، عدم شیردهی، چاقی، سابقه شخصی، وجود غده‌های سرطانی در بدن افراد، سرطان تخمدان و سابقه خانوادگی در ابتلای افراد به این بیماری نقش دارد.

مرکز مراقبت از سرطان پستان زنان در زایشگاه مرکزی هرات، با همکاری موسسه «ویرونیزی» ایتالیا در سال ۲۰۱۳ میلادی پایه‌گذاری شد که در این مرکز پنج پزشک متخصص مشغول کار هستند. پرداخت معاش و مصارف این بخش هم به دوش این موسسه است.

هرچند افزایش آمار بیماران مبتلا به سرطان پستان در هرات برای مقام‌های صحتی نگران‌کننده است، اما ایجاد مرکز مراقبت از سرطان پستان زنان در این ولایت، امیدها برای شناسایی دقیق و انجام مراحل ابتدایی درمان بیماران را افزایش داده است.

به ویژه در هرات، نگران‌کننده است و وزارت صحت عامه در این زمینه باید سرمایه‌گذاری بیش‌تری کند.

داکتر سعیده سعید، متخصص زنان و مسوول زایشگاه هرات، در صحبت با روزنامه ۸صبح، از افزایش آمار بیماری سرطان پستان میان بانوان هراتی ابراز نگرانی می‌کند. او می‌افزاید، اگرچه امکان دارد مردان هم به بیماری سرطان پستان مبتلا شوند، اما زنان «صد برابر» بیش‌تر از مردان به آن گرفتار می‌شوند.

پزشکانی که دوره‌های ویژه آموزش تشخیص درمان بیماری سرطان پستان را در ایتالیا فرا گرفته‌اند، می‌گویند از دو سال پیش بخش نمونه‌گیری «سیتولوژی» این بیماری در زایشگاه هرات فعال شده است. در این مدت از ۶۹۶ بانو آزمایش سرطان پستان گرفته شده که نتیجه ۱۲۱ تن آنان مثبت بوده است.

فاطمه کریمی، متخصص زنان و مسوول بخش نمونه‌گیری در مرکز مراقبت از سرطان پستان بانوان زایشگاه هرات، به روزنامه ۸صبح می‌گوید که روزانه بین ۱۵ تا ۲۰ بانو برای آزمایش و استفاده از رهنمودهای پزشکی به این مرکز مراجعه می‌کنند.

آیا دست‌فروشی فقرزدایی می‌کند؟

نقیب‌الله عیوب

نظم شهری به دولت مالیه بپردازند و مصونیت شغلی داشته باشند. شهرداری و نهادهای ذی‌ربط دیگر باید مکان‌های مشخصی را در هر ناحیه برای دست‌فروشان آماده سازند. طرزاعمال کاری دست‌فروشان تدوین شود. نقض طرزاعمال مجازات داشته باشد. شهرداری و نهادهای دیگر برنامه اطلاع‌رسانی موثر را برای معرفی آدرس‌های دست‌فروشان ناحیه‌ها روی دست بگیرند. دست‌فروشان مطابق به زمان‌بندی مشخص از طرف شهرداری و نهادهای مربوطه به خاطر نظم فرهنگ شهری، بالابردن سطح آگاهی آن‌ها و موضوعات بازاریابی آموزش داده شوند.

موجودیت اقتصاد غیررسمی یکی از ویژه‌گی‌های بارز کشورهای توسعه‌نیافته به شمار می‌رود. اقتصاد غیررسمی شامل فعالیت‌های اقتصادی می‌شود که از طرف دولت به رسمیت شناخته نشده و یا در ارگان‌های دولتی از لحاظ حقوقی رسمیت نداشته باشد؛ یعنی به ثبت نرسیده باشد و به دولت مالیه پرداخت نکند.

دست‌فروشی یکی از انواع مهم اقتصاد غیررسمی در کشور ما است. در سال‌های اخیر دست‌فروشی به یک چالش بزرگ شهری، امنیتی و حتا اقتصادی در شهرهای بزرگ افغانستان مبدل شده است. چالش‌های شهری، امنیتی و اقتصادی دست‌فروشی در شهرهای بزرگ افغانستان

۱. مسدودکردن جاده‌های عمومی

شما یک‌بار وضعیت منطقه چوک، سینما پامیر، اطراف مندوی، ده‌افغانان، کوته‌سنگی و سرای شمالی شهر کابل را در ذهن تان به تصویر بکشید. مناطقی که در فوق ذکر شد، نقاط مزدحم کابل است. در این مناطق بیش‌تر اوقات راه‌بندان وجود دارد. حتا بعضی اوقات جریان ترافیک در این مناطق کاملاً مسدود می‌شود. بزرگ‌ترین دلیلش هم موجودیت بیش از حد دست‌فروشان است. مسدودشدن جاده‌های عمومی، مصارف مواد سوخت ماشین‌ها را افزایش می‌دهد. در کشوری چون افغانستان که بیش‌ترین مواد نفتی را از خارج وارد می‌کند، افزایش مصارف مواد نفتی برعلاوه این‌که توازن تجارت خارجی را برهم می‌زند، هوای شهر را نیز آلوده می‌سازد. آلوده‌گی هوا، مخارج صحتی را افزایش و قدرت خرید مردم عام را کاهش می‌دهد.

۲. تولید بیش از حد کثافات

یکی دیگر از چالش‌های دست‌فروشی، تولید بیش از حد کثافات است. بیش‌ترین کسانی که دست‌فروشی می‌کنند، از فرهنگ شهرنشینی کم‌تر می‌دانند و سطح آگاهی‌شان نیز پایین است. کثافات تولیدشده در جاده‌ها، یک قسمت آن از طرف شهرداری جمع‌آوری و بیش‌تر آن به ذرات مضره تبدیل می‌شود. آلوده‌گی هوا انسان‌ها را به تدریج می‌کشد، مخارج صحتی مردم را افزایش می‌دهد و این یک فشار جدی اقتصادی بالای خانواده‌ها است.

۳. چهره شهر را زشت می‌سازد

یکی دیگر از نتایج بد موجودیت بیش از حد دست‌فروشان، زشت‌ساختن چهره شهرها است. همین حالا، چیزی به‌نام زیبایی در شهرهای بزرگ افغانستان،

به‌ویژه در کابل باقی نمانده است. حتا وزارت شهرسازی به صراحت کامل اعلان می‌دارد که کابل تقریباً از کنترل خارج شده است. وزیر شهرسازی و اراضی در سخنرانی‌اش به مناسبت روز جهانی شهرها گفت که اصلاح در شهرهای کنونی این کشور ناممکن است و باید شهرهای نو ساخته شود. دست‌فروشی در تمام شهرهای دنیا وجود دارد؛ اما نه به این پیمان و نه با این همه بی‌نظمی. موجودیت بیش از حد این سکتور به شکل پراکنده و بی‌نظم سبب شده است که شهرهای بزرگ کشور چهره اصلی خویش را از دست بدهد.

۴. فروش محصولات بی کیفیت

اکثریت دست‌فروشان محصولات بی کیفیت عرضه می‌کنند. از این‌که بیش‌تر خریداران این سکتور، خانواده‌های فقیر و متوسط هستند، دست‌فروشان ترجیح می‌دهند که کالاهای کم کیفیت و بی کیفیت را ارزان نه تنها برای خانواده‌ها اقتصادی نیست، بلکه ضربه اقتصادی برای خانواده‌ها است. قابل یادآوری است که در میان دست‌فروشان کسانی هستند که محصول باکیفیت نیز عرضه می‌کنند.

۵. آلوده‌گی صوتی

دست‌فروشان برای جلب مشتری از سیستم صوتی استفاده می‌کنند و فعالیت این بلندگوها از اوایل صبح شروع تا ختم روز ادامه می‌یابد. سیستم صوتی این دست‌فروشان به اندازه‌ای بلند است که گوش سالم را آسیب می‌رساند. این‌که این فریادها و بلندگوها روی

خرید و فروش تأثیر دارد یا خیر، مشخص نیست؛ اما داکتران از تأثیر مخرب آن روی سلامت افراد هشدار می‌دهند. با وجود این هشدارها، آن‌چه جالب است آن‌که کم‌تر دست‌فروشی را در خیابان‌های کابل می‌توان یافت که کراچی‌اش مجهز به سیستم صوتی نباشد و در ایجاد آلوده‌گی صوتی در شهر نقش نداشته باشد. کارشناسان طبی می‌گویند که آلوده‌گی صوتی، حداقل به اندازه آلوده‌گی هوا برای سلامت جامعه خطرناک است.

۶. وسیله فساد شده است

چنان‌چه در فوق تذکر داده شد، دست‌فروشی نوعی از بازار غیررسمی است و این سکتور غیررسمی به دولت مالیه نمی‌دهد. اما مافیا از این فرصت سوء استفاده می‌کند. این مافیا چه از داخل نظام (آمرین و پولیس حوزها و بعضی از مأموران شهرداری)، چه بیرون از نظام، از دست‌فروشان هفته‌وار و یا ماهوار مبلغ مشخصی را دریافت می‌کنند. متأسفانه این سکتور سال‌ها است مافیا را تغذیه می‌کند. بنا بر ۶ دلایل فوق، سکتور دست‌فروشی با نظم فعلی نه تنها فقرزدایی نمی‌کند، بلکه فقر را افزایش می‌دهد.

راه‌حل چیست؟

دست‌فروشی یک سکتور فراگیر است و تقریباً در تمام کشورهای جهان وجود دارد. اما اکثر کشورها این سکتور را از چالش به فرصت مبدل ساخته‌اند. بهترین راه‌حل این است که این سکتور به رسمیت شناخته شود و دست‌فروشان با مراعات مقررات تدوین‌شده و

اکثریت دست‌فروشان

محصولات بی کیفیت عرضه

می‌کنند. از این‌که بیش‌تر

خریداران این سکتور،

خانواده‌های فقیر و متوسط

هستند، دست‌فروشان ترجیح

می‌دهند که کالاهای کم کیفیت

و بی کیفیت را به بازار عرضه

کنند. خرید کالاهای بی کیفیت

با قیمت ارزان نه تنها برای

خانواده‌ها اقتصادی نیست،

بلکه ضربه اقتصادی برای

خانواده‌ها است.

گفتوگو با متین بیگ؛

آتش بس اولویت حکومت و آخرین پیشنهاد طالبان برای اجندا است

یادداشت: هیأت‌های مذاکره‌کننده دولت و طالبان پس از پایان دور اول مذاکرات صلح بین‌افغانی، برای سه هفته به رخصتی رفتند. هم‌زمان با پایان این دور از مذاکرات و برگشت هیأت مذاکره‌کننده دولت به کابل، حملات هدفمند در سطح کشور افزایش چشم‌گیری داشته است. مجیب مهرباد در گفت‌وگویی با متین بیگ، عضو هیأت مذاکره‌کننده دولت، به خوش‌بینی‌ها در دوحه و نگرانی‌ها در کابل پرداخته است. روزنامه صبح شما را به خواندن این گفت‌وگو دعوت می‌کند.

۸صبح: بسیار تشکر آقای بیگ که وقت گذاشتید. شما که عضو هیأت مذاکره‌کننده دولت هستید و در سه ماه بخشی از این مذاکرات بودید، ارزیابی شما از دور اول مذاکرات چیست؟

متین بیگ: تشکر. اول این‌که ما در یک شرایط بسیار سخت وارد مذاکره شدیم. بین طالبان و ایالات متحده آمریکا توافق‌نامه‌ای امضا شده بود و بر اساس آن توافق‌نامه بخشی از زندانی‌ها رها شدند. در کل، ذهنیتی به وجود آمده بود که گویا یک دولت در حال احتضار است و ما در چنین شرایطی وارد مذاکره شدیم؛ در شرایطی که جایگاه نظام با این توافق‌نامه تا حدی زیر سوال رفته بود، مورال مردم ضعیف شده بود و وضعیت جنگی خوب نبود. با سه ماه مذاکره و بحث‌های کلی‌ای که با هم داشتیم، امروز جایگاه نظام در ذهن کسانی که ما با آن‌ها صحبت می‌کنیم، تا حدی تثبیت شده است؛ این‌که این‌جا یک نظام و دولت وجود دارد که بر اساس اراده ملت به وجود آمده است.

چند عامل بود؛ یکی ایستاده‌گی مردم بود که ما از آن‌ها نماینده‌گی می‌کردیم. دوم هیأتی که از افغانستان رفته بود، تنوع قومی، مذهبی، جنسیتی و سنی آن، قوت آن و تغییریی که در امریکا آمده بود، تاثیر خود را داشت. امریکا یکی از طرف‌های قضیه جنگ و صلح افغانستان است و حداقل ادارهای می‌آید که در این بحث ثبات فکری دارد. در کل در سه ماه، با توجه به نوع مذاکره ما و ایستاده‌گی ما، حداقل برداشت اولیه من این است که در ذهن طرف مقابل هم یک تغییر آمده است؛ یعنی این‌جا تنها طالب و امریکا نیست، این‌جا یک نظام و ملت است. با این ملت باید ما آهسته‌آهسته کنار بیاییم. شاید نپذیرند، اما در عمل به تفاهمی که دو طرف رسیدیم، نوعی بیان‌گر واقعیت جدید است.

۸صبح: تردیدهایی مطرح بود که آیا هیأت مذاکره‌کننده می‌تواند از افغانستان معاصر، دست‌آوردهای ۱۹ ساله و قربانی‌هایی که مردم برای این ارزش‌های پرداخته‌اند، نماینده‌گی کنند یا نه. ارزیابی شما به عنوان عضو این هیأت چیست؟ آیا شما خود را در نماینده‌گی از دولت موفق می‌دانید؟

متین بیگ: اول باید گفت که یک مسوولیت و یک بار بسیار سنگین بر دوش ما است. این‌جا آینده یک ملت و هم‌زیستی ما مطرح بحث است. مثلاً ما در جمع خود مجاهدین سابق را داشتیم که به گفته خودشان، دید طالب را داشتند و تغییر کردند. چون افغانستان یک جامعه کم‌تر نوشتاری و بیش‌تر شفاهی است، آن‌چا همین فرصت ایجاد شد که ما از آن‌ها بشنویم. مثلاً ما از داکتر طالب، حفیظ منصور، فاطمه گیلانی، ناطقی صاحب، لودین صاحب، بلیغ صاحب، رحیمی صاحب و مقبل صاحب بشنویم. تجربه کلانی که این‌ها

از جنگ، ویرانی جنگ و پس از جنگ داشتند، همه‌اش یک درس بود. برای من سه ماه که در آن‌جا گذشت، واقعاً افتخار می‌کردیم عضو تیمی بودیم که از آن‌ها آموختیم. آینده‌نگر هستند، حس مسوولیت دارند و نماینده‌گی از یک ملت در دیده و رنج دیده می‌کنند. قاعده و اصول ما هم بسیار واضح است. تصمیم ما بیش‌تر اجماعی بوده است، زیرا بحث می‌کردیم و به یک اجماع می‌رسیدیم. همواره تصمیم ما را بازنگری می‌کردیم که در کجا خلا است و در کجا نیست؛ یعنی نقد اساس شیوه کار ما بود. بر این اساس ما دیدیم چیزی که بحث می‌شود و تصمیمی که براساس خرد جمعی گرفته می‌شود، بالاخره به جایی می‌رسد. براساس این چهار اصل، ما پیش می‌رویم و هدف ما منفعت ملت ما است و تیم از این نگاه خوب درخشیده است.

۸صبح: یک موضوع دیگر که یک مقدار امیدها را نسبت به صلح در افغانستان کم‌رنگ ساخته، موضوع هم‌زمان بودن صلح و جنگ است. یعنی طالبان هم در میز مذاکرات حضور داشتند، اما عملاً حملات‌شان در میدان‌های جنگ مانند جنگ هلمند تشدید یافت. آیا شما از آن‌ها می‌پرسیدند که هم‌زمانی جنگ و صلح چه معنا دارد؟

متین بیگ: طبیعی است که این بحث‌ها آمده است و ما صحبت‌های تندتویز داشتیم؛ یعنی یکی از مواردی که ما همواره به آن‌ها می‌گفتیم، این بود که نمی‌شود ما هم‌زمان گپ بزینم و سطح خشونت به حدی باشد که جامعه ما نپذیرد. این نگرانی‌هایی بود که شریک شده است. برخی از آن‌ها از این نگرانی‌ها درک داشتند و برخی دیگر نداشتند. بهتر است از خودشان پرسیده شود که چه فکر می‌کنند، اما طبیعی است که با این سطح جنگ، مذاکره هم صدمه می‌بیند؛ یعنی اعتبار مردم به روند کم‌تر می‌شود. آن‌ها جواب‌های خود را داشتند و این را بیش‌تر به دور دوم و بحث اجندا ارتباط می‌دادند، اما ملت ما حق دارد از آن‌ها بپرسد که چرا در این وقت که صلح می‌شود، امید مردم به تدریج کم‌تر می‌شود. این یک خطر جدی است و این خطر به صراحت به آن‌ها بیان شده است.

۸صبح: این خطر چه‌قدر برای آن‌ها اهمیت دارد؟ اصلاً در بحث‌ها، موضوع مردم افغانستان چه‌قدر برای آنان اهمیت دارد؟ آیا بازتاب احساسات مردم را نسبت به جنگ و صلح در صحبت‌های آن‌ها می‌یافتید و اگر آن‌ها از مردم صحبت می‌کردند، از کدام مردم و چگونه صحبت می‌کردند؟

متین بیگ: دو طرف ادبیات متفاوت داریم و ادبیات سیاسی ما متفاوت‌تر است. زمان‌بر است، هرچند در این سه ماه با ادبیات یک‌دیگر آشنا شدیم و این‌که هدف‌های ما چیست. طبیعی است که آن‌ها هم از این سرزمین هستند و اگر آخر روز می‌خواهند سیاست کنند، باید گپ مردم اهمیت داشته باشد. من فکر می‌کنم که صدا و اعتراض مردم بالای دو طرف تاثیر داشته است. طبیعی است که خواست مردم در بحث‌های دو طرف واقع‌بینانه بازتاب یافته است. بر این اساس، مردم یک فاکتور اساسی است و صدای مردم، فشار مردم و خواست مردم بالای میز تاثیر دارد. طبیعی است که ما تغییر را دیدیم؛ این‌که از کجا شروع کردیم و به کجا رسیدیم. گفت‌وگو تاثیر خود را دارد و

طالبان بیش‌تر مسوولیت

این حملات را نمی‌گیرند و

رد می‌کنند، اما دید ما و ملت

همین است که چتر کلان

جنگ باید متوقف شود. این

مسوولیت نگرقتن، چیزی

را توجیه نمی‌کند. وقتی اگر

طالب مسوول نیست، همان

مصونیتی که فعالیت‌های آن‌ها

به سایر گروه‌های تروریستی

ایجاد کرده، این بدبختی‌ها را

به وجود می‌آورد. من رد کردن

این حملات از سوی طالبان

را قدمی مثبت می‌دانم و

جدیت‌شان در برابر این حملات

کامی مثبت است. آن را باید

دستگاه‌های امنیتی افغانستان

تثبیت کنند که کی‌ها در پشت

این رویدادها بوده‌اند و کی‌ها

نیستند.

تفاهم‌هایی را به وجود می‌آورد. ما عملاً دو گام مشترک برداشتیم و روی یک کارشیوه توافق کردیم. درست است که مردم حق دارند بپرسند، اما برخی از مسایل جدی بنیادی در آن آمده و جهت دیگر آن را آورده بود. روی آن بحث شد و ما حتا به بن‌بست رفتیم، اما توانستیم از آن بن‌بست بیرون شویم و دو گام مشترک برداریم؛ به این معنا که ما توانستیم در پایان سه ماه، یک دست‌آورد و زبان مشترک داشته باشیم.

۴۰ سال جنگ، بسیاری از اصول و اساسات ما را از بین برده، سنت‌ها را از بین برده و جامعه ما را آسیب‌پذیر ساخته است؛ اما در سه ماه نشان دادیم که بلی، ممکن است و اگر گفت‌وگو شود، زمینه نزدیکی وجود دارد. بسیاری چیزهای ما مشترک است. مسایل دینی، ارزش‌های ملی و فرهنگ ما مشترک است، اما اختلاف‌های جدی‌ای هم وجود دارد. شاید ما یکی از ملت‌های روی زمین باشیم که بیش‌ترین جنگ روانی روی ما تحمیل شده است و حالا هم تحمیل می‌شود.

۸صبح: شما یکی از خویشاوندان تان که افسر بلندرتبه ارتش بود را در جریان مذاکرات از دست دادید. از سوی دیگر پدرتان عبدالمطلب بیگ هم از سوی گروه طالبان ترور شد. این احساسات در مذاکرات وجود داشت. آیا طالبان هم از این تجربیات داشتند؟ آیا بالاتر از بحث‌های رسمی، گاهی در مورد این قربانی‌ها صحبت می‌شد؟

متین بیگ: تاثیر داشت. اول این‌که بسیار سخت است. متأسفانه یک حادثه غمناک در تخر صورت گرفت و امر امنیت با جمعی از افسرهای رشید تخر به شکل فاجعه‌آمیزی جان‌شان را از دست دادند. من براساس عاطفه‌ای که حاکم بود، مجبور شدم محل حادثه را ترک کنم. مسوولانه برخورد کردم و به افغانستان آمدم، زیرا نمی‌توانستم در آن فضا باشم. ما باید این جنگ را پایان دهیم. هدفم این بود که نباید از روزنه کوچک، امید بسته شود. فشاری که از سوی خانواده، قوم و مردم ما وجود داشت، تاثیر کلانی داشت، اما اراده بر این بود که کشتارها ختم شود و این روزنه امید را بزرگ‌تر سازیم. من محتاطانه امیدوارم که این روزنه بزرگ‌تر شود. ما در سه ماه چند گام برداشتیم و برداشت‌های دو طرف در حال تغییر است. کسی نمی‌تواند افغانستان را با این قوت، اردو و ملت با کشتارها از بین ببرد. این یک واقعیت است. طالب هم متأسفانه به عنوان پدیده‌ای که آمده است، اشتباهاتی که ما به حیث یک نظام انجام دادیم، کارهایی که همکاران بین‌المللی به گونه اشتباه انجام دادند و پناه‌گاه‌های امنی که دشمنان افغانستان در اختیار آن‌ها (طالبان) قرار دادند، این‌ها عوامل بودند. امروز خوب یا بد، باید با این عوامل کنار بیاییم و آن را مدیریت کنیم. این اوضاعی است در مملکت را که هر روز یک‌دیگر را می‌کشند، متوقف کنیم. همه جامعه قربانی جنگ است. امروز هر کسی را روی سرک

گفت‌وگوکننده: مجیب مهرباد

ایستاد کنید، یک عضو خانواده‌اش را از دست داده است. بنابراین، تلاش ما روی این است که این کشتار ختم، ساختار کنونی اصلاح و دلایل سایر کشتارها از بین برده شود. عاملی دیگر شکل نگیرد که مردم دوباره به تفنگ مراجعه کنند. خواسته‌های ملت باید به نوعی انعکاس یابد.

۸صبح: آیا اعضای هیأت مذاکره‌کننده طالبان از قدرت تصمیم‌گیری مستقلانه برخوردار هستند یا خیر؟
متین بیگ: من این را نمی‌توانم پاسخ دهم، زیرا آن‌ها یک سازمان بسته هستند. آن‌ها باید خود پاسخ دهند و در صحبت‌های روز گذشته ملا برادر نیز چیزهایی در این مورد بود. به نظر من آن‌ها نیروهای توانمندشان را روی کار آورده‌اند، ببینم که چه چیزی را نشان می‌دهند. در مذاکرات بحث می‌شود، اما در مورد این‌که طالبان در مواردی [بهاهم] اختلاف نظر داشته باشند، من دیدگاهی ندارم، زیرا به بحث داخلی آن‌ها دسترسی نداشتم. طبیعی است که ما هم در میز مذاکره دیدگاه خود را می‌آوریم و آن‌ها هم، اما استدلال‌های متفاوت از سوی دو طرف صورت می‌گرفت.

۸صبح: شما چه‌قدر یک تیم واحد بودید، زیرا در بخش‌های اخیر مذاکرات بر سر کارشیوه، اختلاف‌هایی میان اعضای هیأت مذاکره‌کننده دولت هم به وجود آمد که علت آن، مداخلاتی بود که از کابل می‌شد. شما این موضع را تأیید می‌کنید؟

متین بیگ: ما یک تیم متنوع هستیم که از جمهوریت، قشرهای مختلف و نظام نماینده‌گی می‌کنیم. جای خوش‌بختی این‌جا است که منفعت‌های شخصی و گروهی مبنای تصمیم ما نیست. مینا، معیار و اصل تصمیم‌گیری ما، منفعت ملی و آن‌چه در قانون اساسی آمده، است. در بحث‌های ما طبیعی است که در مورد آن‌چه خلاف این است، بحث‌هایی صورت می‌گیرد، اما باید واضح بگویم که ما در آن‌جا از افراد نماینده‌گی نمی‌کنیم. شاید صحبت‌هایی شده باشد که گویا این نماینده ارگ و این نماینده سپیدار است، اما ما در درون تیم چیزی به نام نماینده ارگ و سپیدار نداریم. هویت جمعی ما، هویت جمهوریت با قاعده وسیع‌تر است. باید صادقانه بگویم، این اصلی بوده که کار ما را پیش برده است.

۸صبح: براساس توافق‌نامه سیاسی، همه تصمیم‌گیری‌ها در مورد روند صلح به شورای عالی مصالحه ملی واگذار شده که کمیته رهبری و مجمع عمومی را شامل است و آن‌ها باید هیأت مذاکره‌کننده را هدایت دهند و مسیر کاری‌اش را مشخص کنند. در جریان سه ماه، ما شاهد غیبت این تصمیم‌بودیم و گفته می‌شود که این مذاکرات بیش‌تر از ارگ مدیریت می‌شد. آیا شما تنها با ارگ مشورت می‌کردید یا شورای عالی مصالحه ملی هم در تصمیم‌گیری‌های شما شریک بوده است؟

متین بیگ: اول این‌که وقتی هیأت می‌رفت، مبنای کار فیصله‌لویه‌رگه مشورتی صلح بود و نشست‌هایی با بزرگ‌های افغانستان نیز داشت. طوری که شما گفتید، اصولاً و قانوناً براساس تفاهم سیاسی، شورای عالی مصالحه جایی است که باید جهت دهد و رهنمایی‌های کلان را بکند. متأسفانه، در یک مرحله وجود نداشت. بیش‌تر کاری که ما در این سه ماه اول می‌کردیم، بحث‌های جدی نبود و تنها بر ورود به مذاکرات متمرکز بود. هم با داکتر عبدالله و هم با رییس جمهور مشوره صورت می‌گرفت و در کنار آن، با دیگر بزرگ‌های سیاسی مانند آقای سیاف و کرزی صاحب و دیگر بزرگ‌هایی که تجربه داشتند، صحبت می‌شد. امروز شورای عالی مصالحه ملی شکل گرفته است و اگر از من بپرسید، خواهش بسیار عاجزانه من همین است که در بحث صلح حداقل یک اتحاد فکری با هم داشته باشد. این بسیار مهم است و می‌تواند تعیین‌کننده باشد. در شورای عالی مصالحه ملی حکومت، اپوزیسیون و جریان‌های سیاسی هستند؛ این مرجع در واقع یک مرجع جمعی تعیین‌کننده خط مشی ما در بحث‌های صلح باشد. اگر ما به یک موافقه رسیدیم، طبیعی است که در چارچوب قانون اساسی ما یک نظام هستیم و مقید به آن؛ یعنی به عنوان تیم مذاکره‌کننده جمهوری اسلامی افغانستان، ما به اصول و چارچوب‌هایی که هست و الهامی که می‌گیریم، کار ما را قانون اساسی تعیین می‌کند. یعنی اگر ما به یک تفاهم کلی در آینده برسیم، این باید طوری که در قانون اساسی پیش‌بینی شده است، توسط ملت تأیید شود.

آتش بس اولویت...

۸صبح: در جریان مذاکرات، حمله غم‌انگیز و خونین در دانشگاه کابل انجام شد و شما به رسم اعتراض میز مذاکرات را ترک کردید. این در حالی است که طالبان رسماً مسوولیت آن حمله و حملات مشابه را نگرفتند. آیا شما در مورد این حملاتی که صورت می‌گیرد، با آن‌ها صحبت کردید؟

متین بیگ: طالبان بیش‌تر مسوولیت این حملات را نمی‌گیرند و رد می‌کنند، اما دید ما و ملت همین است که چتر کلان جنگ باید متوقف شود. این مسوولیت نگرفتن، چیزی را توجیه نمی‌کند. وقتی اگر طالب مسوول نیست، همان مصونیتی که فعالیت‌های آن‌ها به سایر گروه‌های تروریستی ایجاد کرده، این بدبختی‌ها را به وجود می‌آورد. من رد کردن این حملات از سوی طالبان را قدمی مثبت می‌دانم و جدیت‌شان در برابر این حملات گامی مثبت است. آن را باید دستگاه‌های امنیتی افغانستان تثبیت کنند که کی‌ها در پشت این رویدادها بوده‌اند و کی‌ها نیستند. من در موقفی نیستم که در مورد این صحبت کنم.

۸صبح: به نظر تان نقش امریکا، به ویژه آقای خلیل‌زاد، در دور اول چگونه بود و آیا تأثیری داشت؟

متین بیگ: آن‌ها بیش‌تر در رفت‌وآمد بودند و دیدارهایی با دو طرف داشتند، اما بیش‌تر با طالبان دیدار می‌کردند، با توجه به توافق‌نامه‌ای که با آن‌ها امضا کرده بودند. برخی از مواقع پیام‌های ما و آن‌ها را انتقال می‌دادند. طبیعی است که در مواردی، به ویژه توافق‌نامه دوحه، بحث‌های جدی‌تر و تندوتیزی با آن‌ها داشتیم. وقتی توافق‌نامه امضا شد، طبیعی است که کاغذ بود، اما در میز مذاکره ما تأثیر آن کاغذ را دیدیم که چه بود. بعضی از جاها گپ‌هایی داشتیم که با آن‌ها شریک کردیم. این‌ها باید نمی‌شد و باید ملت افغانستان در مورد آن تصمیم می‌گرفت. امریکایی‌ها تنها در مواردی که بحث منفعت‌شان ایجاب کند، می‌توانستند با طالبان توافق کنند. متأسفانه در توافق‌نامه دوحه مواردی آمده که جایگاه نظام را نادیده گرفته و به طالب احساس دولت در حال انتظار را داده بود که به نظرم من، آن مورد حالا تغییر کرده است. بودن آن‌ها خوب بود که ما از آن‌ها سوال‌های خود را می‌کردیم. طبیعی است که آن‌ها تأکید داشتند، زیرا یک طرف قضیه آن ورق بود، اما ما حاشیه‌ها و جنجال‌هایی که ایجاد کرده، به آن می‌پرداختیم و می‌گفتیم که این جنجال‌ها را ورق آن‌ها ایجاد کرده است. شاید بالای‌شان تأثیر داشته است، اما بیش‌تر تلاش می‌کردند که ما دو طرف به یک تفاهم برسیم. اما اگر بحث این باشد که او (خلیل‌زاد) چیزی را بالای ما تحمیل کند، چنین چیزی نبوده است. در کل نقش امریکایی‌ها در روند صلح افغانستان کلیدی و اساسی است. جای خوش‌بختی است که امروز امریکایی‌ها تصمیم گرفته‌اند تا روند صلح افغانستان را حمایت کنند و [ایالات متحده] به عنوان یک قدرت بزرگ به این معتقد شده است. این برای‌شان مهم است. هم‌زمان با این، ما یک دوستی استراتژیک و روابط تنگاتنگ داریم. بنابراین، امریکا در کل برای ما و آینده افغانستان مهم و اساسی است.

۸صبح: دلیل رخصتی ۲۰ روزه در جریان مذاکرات چیست؟

متین بیگ: ما سه ماه مذاکره کردیم. ما در آغاز نمی‌فهمیدیم که چه می‌شود و از نیت و هدف طرف مقابل آگاهی نداشتیم، زیرا طالب برای ما یک چیز مجهول بود. این سه ماه بسیاری مسایل را باز کرد و چیزهایی را آموختیم. یک‌دیگر را درک کردیم و دیدیم که به تفاهم هم رسیدیم، هرچند اندک هم باشد. این نشان می‌دهد که یک امیدواری هست و من محتاطانه امیدوار هستم. بنابراین، ایجاب می‌کند که دو طرف با هم اجندا را شریک کنیم. ملت ما انتظار داشت [بفهمد] که ما در این سه ماه چه کردیم. باید پس می‌آمدیم، مردم خود را می‌دیدیم و تشریح می‌کردیم که در این سه ماه چه گذشته است. شاید مردم بگویند که چرا تشریح نکردید. ما برای سلامت روند نمی‌توانیم همه چیز را به مطبوعات بگوییم، اما با جاهایی، مانند نماینده‌های ملت که لازم است، هر عضو هیأت این کار را انجام داده و در حال انجام دادن است.

از طرف دیگر، ما گزارش سه‌ماهه خود را به رهبری شورای عالی مصالحه، رهبری دولت و بزرگ‌های خود ارائه کردیم. من از وقت آمدن، از صبح تا شب با قشرهای مختلف دیدار دارم. ما این ۲۰ روز را وقفه نه، بلکه مشوره می‌نامیم. دو بخش دارد؛ یک بخش گزارش‌دهی از گذشت سه ماه و بخش دیگر مشوره برای قدم بعدی است. ما یک اجندای دراز را از طالب آوردیم و اجندی خود ما را هم چنان. حال ما این اجندا را با شورای عالی مصالحه و رهبری دولت شریک می‌کنیم. طبیعی است که همکاران ما در هیأت با هر دو مجلس که نماینده‌گان ملت هستند، بحث دارند و همه این‌ها زیر سقف شورای عالی مصالحه ملی جمع شده‌اند. آن‌جا است که ما اجندای خود را شریک می‌کنیم و نظرشان را می‌گیریم تا به ما وضاحت لازم

را بدهند که ما به عنوان هیأت جمهوری اسلامی افغانستان برویم و مرحله دوم مذاکرات را پیش ببریم. این مرحله، یک مرحله حساس و مهم مذاکرات است.

۸صبح: مواد اجندای دو طرف را ما دیدیم، از یک طرف فاصله بزرگ و از سوی دیگر یک ابهام را نشان می‌دهد. آیا شما در مورد قانون اساسی هم صحبت داشته‌اید؟

متین بیگ: بلی، بسیار جدی، به ویژه در مورد نظام. ما گفتیم که قانون اساسی ما براساس دین اسلام است و نظام ما هم نظام اسلامی است، اما جنگ سبب شد که تطبیق نشود. ما دو طرف روی اجندای خود وضاحت دادیم. مثلاً از ما آتش‌بس در صدر اجندا است، اما از آن‌ها در آخر اجندای‌شان است. دو طرف از آتش‌بس برداشت‌های متفاوت دارند. طالبان برداشت‌شان از آتش‌بس، پایان دایمی جنگ است، اما ما می‌گوییم که با آتش‌بس، سطح جنگ پایین بیاید. تفاوت‌هایی وجود دارد. حرف طالبان این است که تا زمانی که بالای نظام اسلامی تفاهم نشود، آتش‌بس نمی‌کنند؛ چیزی که در توافق‌نامه دوحه آمده است. آن‌ها می‌گویند همان لحظه که بالای نظام توافق کنیم، آتش‌بس می‌کنیم. خب، این‌جا بحث حکومت موقت در این اجنداها نیست. ما نباید به عنوان تیم از بحث روی موضوعات مشکل هراس داشته باشیم. باید با یک اعتماد به نفس، به حیث یک نظام و این‌که یک ملت با ما است، از هیچ بحثی هراس نداشته باشیم و موضوعات سخت را بحث کنیم.

اجنداهاهایی که ردوبدل شده است، زیاد دراز هم نیست. من شخصاً باورم این است که ما باید با طالب روی مشکل‌ترین گپ، حرف بزنیم که آیا می‌توانیم زیر یک سقف زنده‌گی کنیم یا خیر. اگر می‌توانیم، چگونه زنده‌گی کنیم. مشکل ما با طالب مشکل سیاسی است، مشکل دینی و مذهبی نیست. دین و مذهب مالکیت آن‌ها نیست، اما در قرائت‌ها تفاوت هست. پس چه کسی به طالب این حق را می‌دهد که مردم را ایستاد کند و همان لحظه تصمیم بگیرد که محکمه صحرایی کند؟ کجای این با دین مطابقت دارد؟ هیچ جای آن با دین مطابقت ندارد. دین را باید این‌جا نهادها تعریف کنند و تطبیق‌کننده آن یک دولت و یک نظام باشد. فرد نمی‌تواند تطبیق‌کننده و قاضی باشد. «خود کوزه‌گر و کوزه‌خر و کوزه‌فروش» ممکن نیست. حرف ما این است که نظام ما اسلامی است. ما استرهم‌محکمه و وزارت ارشاد، حج و اوقاف داریم. این‌ها نهادهای رسمی‌اند. دین اساس دولت می‌شود و تعبیر و تطبیق آن را نهادهای رسمی می‌کنند. ما نمونه‌های آن را داریم.

۸صبح: برداشت شما از هیأت مذاکره‌کننده طالبان چیست؟ آیا یک گروه ایدیولوژیک است یا گروهی سیاسی که هدفش مشارکت در قدرت است؟ از سویی هم، فاصله هیأت مذاکره‌کننده طالبان و جنگ‌جویان این گروه را در چه حد می‌بینید؟

متین بیگ: ما هیأتی که رفته‌ایم و از نظام نماینده‌گی می‌کنیم، اساس [آکارا] ما قانون اساسی و خواست ملت ما است. ما طالب را به عنوان یک حرکت ایدیولوژیک می‌بینیم. دیده شود که بعداً چه قدر انعطاف می‌کنند. این‌که آنان چه قدر با جنگ‌جویان‌شان هماهنگ هستند، سوال بسیار معقول است، اما باید از خودشان پرسیده شود. من نمی‌توانم پیش از این‌که موضوع جنبه تطبیقی بگیرد، داوری کنم.

۸صبح: شاید گروه‌ها و کسانی باشند که نخواهند این روند به سرانجام نکو (قطع جنگ) برسد. آوازهایی وجود دارد که گروه‌ها و کشورهایی مختل‌کننده این روند هستند، آیا شما این را تأیید می‌کنید؟ فکر می‌کنید که دستی هست و این روند را اختلال می‌کند؟

متین بیگ: مطلق. این ترورهایی که هست، مطلق مرتبط به روند صلح است. دو نگرانی وجود دارد؛ یکی نگرانی نرم است که برخی کشورها دارند که همانا برگشت طالبان به عنوان یک قدرت است. این کشورها تقریباً به نوعی با ملت و نظام افغانستان هماهنگی دارند. آن‌ها مغل این روند نیستند. این یک نگرانی است که آن را باید دولت افغانستان و دنیا همه کار کنند و رفع کنند. اما یک بخش دیگر و سازمان مشخص دیگری که یک بخش بزرگی از بدبختی‌های این مملکت از آن منشا می‌گیرد و امروز هم در حال حمایت هستند، من آن‌ها را مغل اصلی این روند می‌دانم. ترس آن‌ها این است که با آمدن صلح، آن‌ها یک طرف را از دست می‌دهند. یک ترس و نگرانی دارند. بسیار واضع و مشخص است که یک سازمان مشخص استخباراتی همسایه ما در پشت این ترورها به گونه واضح هست.

یک سوال می‌کنم: چرا خبرنگاران و فعالان حقوق بشر را شهید می‌کنند؟ بسیار واضح است، این‌که مردم به این روند باورمند نشوند. کسانی که این کارها را انجام می‌دهند، ترس‌شان این است که یک بار مجاهدین بودند و پس آمدند و خلاف آن‌ها قرار گرفتند؛ آن‌ها همان تصور را دارند. کسانی که این مملکت را بدبخت کرده‌اند و در ویرانی آن نقش دارند، از عمل‌کردشان نگران‌اند و می‌ترسند که اگر صلح شود، شاید این ملت با آنان حساب کند. از این نگاه من هیچ شک ندارم. با اطلاع و شناختی که از جامعه خود دارم، ما دشمن خود را بسیار خوب و واضح می‌شناسیم. مثلاً شما تصور کنید، من عضو هیأت مذاکره‌کننده هستم. همان روز پایم می‌رسد، فردا برایم اطلاع می‌آید که می‌خواهند برادرم را ترور کنند. چرا؟ چرا باید کسی بالای برادر من حمله انتحاری کند؟ دلیل چیست؟ بسیار واضح است، می‌خواهند این روند بشکند و افغان‌ها جنگ را میان خود ادامه دهند.

بنابراین، مردم ما باید هوشیار شوند. ما در یک جای بسیار خطرناک قرار داریم. دشمن ما بسیار واضح است. این دشمن را می‌شناسیم. همان دشمنی که اردو و نظام ما را نابود کرد، دوباره در صدد نابودی است. می‌خواهد که درگیر باشیم. فعلاً از این نگاه هیچ نوع شکی در دشمن نداشته باشید. ترورها، ارتباط جدی با روند صلح دارد و نهاد امنیت ملی افغانستان باید در این بخش به گونه جدی وارد شود؛ زیرا آن‌ها دشمن را می‌شناسند. حفاظت کند، جلوگیری کند و مردم را بسیج کند. امنیت ملی افغانستان دشمن این روند را از هرکسی بسیار به خوبی می‌شناسد و اطلاع دارد. حداقل چند صباحی که کار کرده‌ام، من می‌شناسم که این‌ها کی‌ها هستند و چرا این کارها را انجام می‌دهند. ترس دارند، از همین ملت ترس دارند که اگر این‌ها [صلح] کنند، از آن‌ها حساب بگیرند. مشکل اساسی در این‌جا است. بنابراین، مردم ما باید آگاه باشند و این روند را حمایت کنند.

۸صبح: از این‌که فرصت گفت‌وگو را فراهم کردید، سپاس‌گزاریم.

متین بیگ: از شما هم تشکر.

این ترورهایی که هست، مطلق مرتبط به روند صلح است. دو نگرانی وجود دارد؛ یکی نگرانی نرم است که برخی کشورها دارند که همانا برگشت طالبان به عنوان یک قدرت است. این کشورها تقریباً به نوعی با ملت و نظام افغانستان هماهنگی دارند. آن‌ها مغل این روند نیستند. این یک نگرانی است که آن را باید دولت افغانستان و دنیا همه کار کنند و رفع کنند. اما یک بخش دیگر و سازمان مشخص دیگری که یک بخش بزرگی از بدبختی‌های این مملکت از آن منشا می‌گیرد و امروز هم در حال حمایت هستند، من آن‌ها را مغل اصلی این روند می‌دانم. ترس آن‌ها این است که با آمدن صلح، آن‌ها یک طرف را از دست می‌دهند. یک ترس و نگرانی دارند. بسیار واضع و مشخص است که یک سازمان مشخص استخباراتی همسایه ما در پشت این ترورها به گونه واضح هست.

۸صبح: قطر میزبان دور اول مذاکرات بود. حکومت افغانستان بارها صحبت از جاهای دیگری برای ادامه روند صلح می‌کند؛ به این معنا که شک و گمان‌هایی وجود دارد. آیا شما از تسهیل و میزبانی مذاکرات توسط قطر راضی هستید؟

متین بیگ: هر کسی که روند صلح افغانستان را حمایت و کمک می‌کند، ما باید از او تشکر کنیم. قطر میزبان دور اول مذاکرات بود و همه تسهیلات اولیه را فراهم کرده بود، هرچند نوع تسهیلش ایده‌آل نبود. مثلاً باید آموزش‌های اجتماعی بیش‌تری می‌داشتیم که کم‌تر داشتیم. جاهای ما متفاوت‌تر بود و تلاش‌هایی که ما را بیش‌تر نزدیک کند، آن را از نگاه ساخت کم‌تر دیدیم، اما کدام هدف شومی را در میزبان ندیدیم و تلاشش این بود که دو طرف را کمک کند تا به یک زبان و تفاهم برسند. من شخصاً چیز مشکوکی را ندیده‌ام و از آن‌ها تشکر می‌کنیم. اگر بعدها چیز مشکوکی دیدیم، با ملت خود شریک خواهیم کرد.

دیر بخش ویدیو: محمدنصیر کاوشگر
خبرنگاران: عبدالاحمد حسینی، محمدحسین نیک‌خواه، خلیل رسولی، هما همتا، الیاس طاهری، زهرا عطایی، احمدشاه شاداب، حفیظ علی خیل، توفان عمری، شعیب حکیمی، پرویز کامروز

ویراستاران: علی نظری، اسحق علی احساس
صفحه آرایی: رضا مرادی
پدیرش اعلان: ۰۷۰۰۱۷۵۵۱۰ - ۰۷۸۸۷۸۸۷۹۹ Shaparsepehr@gmail.com
نشانی پستی: صندوق پستی ۰۲۵-۰۳۸، پسته‌خانه مرکزی، کابل، افغانستان
نشانی دفتر کابل: تایمنی، کابل، افغانستان
۸صبح نوشته‌ها را ویرایش می‌کند. سرمقاله بازتاب‌دهنده‌ی دیدگاه ۸صبح است. سایر دیدگاه‌های مطرح‌شده در مقاله‌ها، به نویسندگان آن برمی‌گردد.

صاحب امتیاز: سنجر سهیل sanjarsohail@yahoo.com
مدیرمسول: مجیب مهرداد mujib_mehrdad@yahoo.com
سرپریر: خلیل اشیر 8am.daily@gmail.com
دیر گزارش‌ها: حسیب بهش
دیر بخش خبر: علی شاه حقمیل
دیر بخش صلح: آسیه حمزه‌ای
دیر رسانه‌های اجتماعی: نورعلی فرحت

Publisher: Sanjar Sohail, sanjarsohail@yahoo.com
Editor-in-Chief: Mujib Mehrdad mujib_mehrdad@yahoo.com
Facebook.com/8am.af
Youtube.com/HashteSubhdaily
Twitter.com/@Hashtesubhdaily
instagram.com/8am.af_official
www.8am.af

نسخه پیشرفته پکسک از پی (AZIPAY)

عزیزی بانک
Azizi Bank

عزیزی بانک برنامه پیشرفته میابلی (AZI PAY) خود را معرفی کرده است که تمام ویژگی‌های پیشرفته جدید مانند ورود بایومتریک، شناخت چهره، سهولت چندین زبان (پشتو، دری و انگلیسی) استفاده از دالر امریکایی، دیدن صورت حساب و صورت حساب کوتاه، برداشت پول از ماشین خودپرداز صرافتی، ارسال پول به شماره میبلی و اخذ آن از ماشین‌های اتومات صرافتی، اضافه کردن کزیدت به میبلی، پرداخت بل را دارا میباشند.

لظفا نسخه جدید از پی بی را از ایستور و پلی ستور دونلود (بارگیری) نمائید. برای معلومات بیشتر به شماره 24 ساعته 1515 به تماس شوید.

www.azizibank.af 1515

بقایای جسد انسان در انفجار نشویل ایالت تنسی امریکا پیدا شد

مقام‌های پولیس ایالت تنسی می‌گویند که انفجار روز جمعه، پنجم جدی، در یک خودروی پارک شده در یک خیابان مرکزی شهر نشویل «عمدی» بوده است.

پولیس اعلام کرده، در این انفجار که بامداد روز کریسمس رخ داد، تنها سه نفر زخمی شده‌اند و وضعیت آن‌ها وخیم نیست.

گزارش‌ها حاکی است که لحظاتی پیش از انفجار این موتر پارک شده در یکی از خیابان‌های نشویل، از طریق نوار ضبط شده و بلندگویی به همه‌گان هشدار داده شده بود که محل را ترک کنند.

به نقل از رادیو فردا و به گزارش رویترز، در حالی که پیش‌تر مقام‌های پولیس اعلام کرده بودند که مطمئن نیستند کسی در این موتر حضور داشته، اما بعداً کارآگاهان پولیس گفته‌اند که در محل انفجار بقای جسد انسان کشف شده است.

رییس پولیس نشویل هم می‌گوید که آزمایش دقیق از این بقایای کشف شده در حال انجام است.

جان کوپر، شهردار نشویل، نیز اعلام کرده که در راستای تأمین امنیت در این شهر مقررات منع آمدوشد در شهر اعمال شده است.

با این حال مقام‌های پولیس می‌گویند که نشانه‌ای از احتمال تهدید دیگر علیه شهر پرجمعیت تنسی در دست نیست.

مقام‌های پولیس محلی و فدرال هنوز توضیحی در خصوص انگیزه احتمالی این انفجار ارائه نکرده‌اند و هنوز هیچ گروه یا فردی و مسوولیت آن را برعهده نگرفته است.

رویترز می‌گوید که نیروهای پولیس ساعت شش بامداد به دنبال دریافت گزارش‌هایی درباره شنیده شدن صدای تیراندازی در محل حاضر شدند و متوجه یک موتر ون در مقابل ساختمان «ای تی اند تی» شدند.

جان دریک، رییس پولیس نشویل، به خبرنگاران گفت که نیروهای پولیس متوجه این موتر شدند و یک نوار ضبط شده که از طریق بلندگویی در این موتر هشدار می‌داد «بمبی در ۱۵ دقیقه دیگر منفجر خواهد شد»

شبکه‌های محلی نیز تصاویری در این زمینه منتشر کرده‌اند که از طریق بلندگو این پیام تکرار می‌شد: «این محل باید تخلیه شود. اگر این پیام را می‌شنوید، همین حالا محل را تخلیه کنید.»

دان آرون، یک سخنگوی پولیس نشویل، نیز می‌گوید که نیروهای پولیس با حضور در جلو درب خانه‌ها از مردم خواستند تا محل را ترک کنند و یک واحد خنثاسازی بمب به محل اعزام شد.

رویترز می‌گوید، با توجه به این‌که در ساعت شش بامداد روز تعطیل کریسمس همه مغازه‌ها و فروشگاه‌ها تعطیل بود، این انفجار مهیب تلفاتی نداشت.

نشویل مرکز ایالت تنسی است و پایتخت سبک موسیقی «کانتری» تلقی می‌شود.

نخست‌وزیر عراق: آماده رویارویی قاطع با ماجراجویی‌ها هستیم

اعلام کرد که یک گروه غیرقانونی مسوول آن بوده است. مایک پمپئو، وزیر خارجه امریکا، نیز این حمله را به شبه‌نظامیان مورد حمایت ایران نسبت داد.

ایران دست داشتن در این حمله را رد کرد و هیچ گروهی نیز مسوولیت آن را برعهده نگرفت.

شبکه العربیه اما گزارش داده که در پی این حمله، شش نفر از نیروهای «عصائب اهل حق» بازداشت شده‌اند و تعدادی از اعضای این گروه در اعتراض به بازداشت آن‌ها در مقابل سازمان اطلاعات عراق تجمع کرده‌اند.

به دنبال این تجمع، نیروهای نظامی و امنیتی عراق در نزدیکی سازمان اطلاعات مستقر شده‌اند.

رسانه‌های عراقی هم‌چنین گزارش داده‌اند که جواد الطلیبایی، یک مقام ارشد عصائب اهل حق، هم هرگونه اقدام علیه حشد الشعبی را حرکتی هدایت شده از سوی امریکا دانسته است.

عصائب اهل الحق شاخه‌ای از گروه حشد الشعبی و یک گروه شبه‌نظامی است که از سوی جمهوری اسلامی ایران حمایت می‌شود.

و تلاش می‌کند تا اعتماد به نهادهای امنیتی و ارتش را به مردم بازگرداند.

روز یک‌شنبه، سی‌ام قوس، سفارت امریکا در بغداد هدف شلیک چند موشک قرار گرفت. به هیچ یک از امریکایی‌ها آسیبی وارد نیامد، اما محوطه سفارت خسارتی جزئی دید.

عراق با محکوم کردن این حمله بدون ذکر جزئیات

اولین مبتلا به ویروس جهش یافته کرونا در فرانسه شناسایی شد

مسافرائی که از بریتانیا عازم فرانسه هستند، قبل از ورود به آبراه مانس تست سریع کرونا بدهند. اولین محموله واکسین کرونای بیون-تک-فایزر صبح روز شنبه، ۶ جدی، وارد فرانسه شد. به گزارش خبرگزاری فرانسه ۱۹ هزار و ۵۰۰ دوز از این واکسین به داروخانه‌های مرکزی شفاخانه‌های پاریس ارسال شده است.

رییس داروخانه‌های شفاخانه‌های پاریس از «لحظه‌ای تاریخی» در پاندمی کرونا سخن گفته است. در فرانسه نیز همانند آلمان واکسیناسیون علیه کرونا روز یک‌شنبه، ۲۷ دسامبر، آغاز می‌شود.

واکسین‌های ارسال شده به فرانسه در شهر پورس واقع در شمال بلژیک تولید شده که یکی از مراکز شرکت فایزر است.

اولین کسانی که روز یک‌شنبه در فرانسه واکسین می‌شوند، یکی ساکن خانه سال‌مندان در حومه پاریس و دیگری در شهر دیژون در شرق فرانسه است. واکسیناسیون سراسری قرار است در سال جدید میلادی آغاز شود.

تا کنون در فرانسه ۶۲ هزار نفر در اثر ابتلا به بیماری کووید-۱۹ جان‌شان را از دست داده‌اند.

جدیدترین قطار سریع‌السیر چین با سرعت ۳۵۰ کیلومتر در ساعت آغاز به کار کرد

این مسیر با سرمایه‌گذاری ۸۰.۵ میلیارد یوان (بیش از ۱۲ میلیارد دلار) ساخته شده است.

این سرویس جدید که تا ۳۵۰ کیلومتر در ساعت می‌تواند سرعت داشته باشد، برای تقویت توسعه در شمال غرب این کشور طراحی شده است. قرار است در چند هفته آینده این قطار جدید در سیستم راه آهن سریع‌السیر ملی چین گنجانده شود.

چین از آغاز به کار قطار سریع‌السیر جدیدی خبر داده که به طور چشم‌گیری باعث کاهش زمان سفر در شمال غرب این کشور می‌شود.

به گزارش بی‌بی‌سی فارسی، این قطار فاصله بین شهرهای یینچوان و شی‌آن را که در حال حاضر ۱۴ ساعته است، تنها در ۳ ساعت طی می‌کند. به گفته یکی از مقام‌های خط آهن ۶۱۰ کیلومتری،

چند روز پس از حمله موشکی بر سفارت امریکا در عراق، مصطفی کاظمی، نخست‌وزیر این کشور، با انتشار پیامی در شبکه توئیتر هشدار داد که اجازه ماجراجویی تازه‌ای در کشورش را نمی‌دهد. او تصریح کرد که در صورت لزوم، آماده یک رویارویی قاطع است.

به گزارش دوپچه‌وله، او در این توئیتر هم‌چنین تأکید کرده که دولت عراق مسوول حفظ امنیت کشور است

دولت هند رهبران گروه ممنوعه «جماعت اسلامی» کشمیر را بازداشت کرد

به گزارش یورونیوز فارسی، دولت هند روز شنبه، ۲۶ دسامبر (۶ جدی) اعلام کرد که ۷۵ نفر از فعالان و رهبران سیاسی منطقه کشمیر را برای پیش‌گیری از وقوع ناآرامی در این ناحیه بازداشت کرده است.

یک مقام پولیس هند که نخواست نامش فاش شود، گفت بازداشت‌های جدید که شامل اعضا و رهبران گروه «ممنوعه» و جدایی‌طلب جماعت اسلامی» می‌شود، یک «بازداشت پیش‌گیرانه» بوده است.

بازداشت‌های جدید پس از آن انجام می‌شود که اتحادی از احزاب سیاسی در منطقه کشمیر توانست در انتخابات شورای ناحیه در هفته گذشته به پیروزی دست یابد. این نخستین انتخابات در نوع خود از زمان لغو وضعیت ویژه در این ناحیه توسط نارترا مودی، نخست‌وزیر هند، در سال گذشته است. عبدالله و محبوب مفتی، روسای احزاب دموکراتیک خلق جامو و کشمیر، در اکتبر گذشته اتحادی را با هدف احیای مسالمت‌آمیز استقلال کشمیر بنیان گذاشتند.

عمر عبدالله، وزیر پیشین و رهبر حزب کنفرانس ملی از اعضای اتحاد، گفت پیروزی این ائتلاف در انتخابات نشان می‌دهد که کشمیری‌ها تصمیم مودی برای پایان دادن به وضعیت ویژه کشمیر را نپذیرفته‌اند.

دولت مرکزی هند پس از لغو وضعیت ویژه کشمیر قوانینی را تصویب کرد که از سوی احزاب بومی کشمیر اقدامی در جهت تغییر بافت جمعیتی، دینی و نژادی این منطقه قلمداد شده است.

این قوانین به شهروندانی که بیش از ۱۵ سال در جامو و کشمیر زنده‌گی کرده‌اند، اجازه می‌دهد تا شهروند محلی محسوب شوند و علاوه بر تملک زمین، اجازه اقامت و کار در این منطقه را پیدا کنند و حتی به مناصب عمومی دست یابند. وضعیت کشمیر از سال ۱۹۴۷ بدین سو یک بحران پیوسته میان هند و پاکستان بوده و دو کشور از زمان پایان استعمار بریتانیا بر سر کنترل و حاکمیت بر این منطقه با یکدیگر مناقشه داشته‌اند.

دهلی نو و اسلام‌آباد هر کدام کنترل بخشی از این منطقه را در دست دارند.